

Úmluva o udělování evropských patentů (Evropská patentová úmluva)

z 5. října 1973 ve znění aktu revidujícího článek 63 EPÚ z 17. prosince 1991 (Úřední list Evropského patentového úřadu 1992, 1 a násl.) a rozhodnutí správní rady Evropské patentové organizace z 21. prosince 1978 (Úřední list Evropského patentového úřadu 1979, 3), z 13. prosince 1994 (Úřední list Evropského patentového úřadu 1995, 9), z 20. října 1995 (Úřední list Evropského patentového úřadu 1995, 11), z 5. prosince 1996 (Úřední list Evropského patentového úřadu a 10. prosince 1998 (Úřední list Evropského patentového úřadu 1999, 1)

Smluvní státy,
VEDENY SNAHOU posílit spolupráci mezi evropskými státy v oblasti ochrany vynálezů,
VEDENY SNAHOU, aby tuto ochranu bylo možno získat v těchto státech jediným řízením o udělení patentu a zavedením určitých jednotných pravidel upravujících patenty takto udělené,
VEDENY SNAHOU uzavřít za tímto účelem úmluvu, kterou se zřizuje Evropská patentová organizace a která představuje zvláštní úmluvu ve smyslu článku 19 Úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsané v Paříži 20. března 1883 a naposledy revidované 14. července 1967, a smlouvu o regionálním patentu ve smyslu článku 45 odstavce 1 Smlouvy o patentové spolupráci z 19. června 1970,
SE DOHODLY na těchto ustanoveních:

ČÁST I.

VŠEOBECNÁ A INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

Hlava I.

Obecná ustanovení

Článek 1

Evropské právo pro udělování patentů

Touto úmluvou se vytváří pro smluvní státy společné právo pro udělování patentů na vynálezy.

Článek 2

Evropský patent

(1) Patenty udělené podle této úmluvy se nazývají evropské patenty.

(2) Evropský patent má v každém smluvním státě, pro který byl udělen, stejný účinek a podléhá stejnému režimu jako národní patent udělený v tomto státě, pokud tato úmluva nestanoví jinak.

Článek 3

Územní dosah

O udělení evropského patentu lze žádat pro jeden, několik nebo všechny smluvní státy.

Článek 4

Evropská patentová organizace

(1) Touto úmluvou se zřizuje Evropská patentová organizace, dále jen Organizace. Je vybavena správní a finanční autonomií.

(2) Orgány Organizace jsou:

(a) Evropský patentový úřad;

(b) Správní rada.

(3) Úkolem Organizace je udělovat evropské patenty. Tento úkol plní Evropský patentový úřad pod dohledem správní rady.

Hlava II.

Evropská patentová organizace

Článek 5

Právní status

(1) Organizace má právní subjektivitu.

(2) Organizace má v každém smluvním státě nejširší možnou právní způsobilost, jaká je přiznána právníkům osobám podle národního práva státu; může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a má procesní způsobilost.

(3) Organizaci zastupuje prezident Evropského patentového úřadu.

Článek 6

Sídlo

(1) Organizace má sídlo v Mnichově.

(2) Evropský patentový úřad má sídlo v Mnichově. Má pobočku v Haagu.

Článek 7

Jednatelství Evropského patentového úřadu

Rozhodnutím správní rady mohou být v případě potřeby zřízena ve smluvních státech a při mezivládních organizacích v oblasti průmyslového vlastnictví jednatelství pro účely informační a za účelem spolupráce, pokud k tomu smluvní státy nebo příslušné organizace poskytnou souhlas.

Článek 8

Výsady a imunity

Protokol o výsadách a imunitách, který tvoří přílohu této smlouvy, vymezí podmínky, za nichž Organizace, členové správní rady, zaměstnanci Evropského patentového úřadu a další osoby uvedené v tomto protokolu, které se podílejí na práci Organizace, požívají na území každého smluvního státu výsady a imunity, nezbytné pro plnění jejich povinností.

Článek 9

Odpovědnost

(1) Smluvní odpovědnost Organizace se řídí právem, které platí pro příslušnou smlouvu.

(2) Mimosmluvní odpovědnost Organizace za škody způsobené Organizací nebo zaměstnanci Evropského patentového úřadu při plnění jejich povinností se řídí ustanoveními platného práva Spolkové republiky Německo. Je-li škoda způsobena pobočkou v Haagu nebo některým jednatelstvím nebo jejich zaměstnancem, použijí se ustanovení práva smluvního státu, v němž jsou pobočka nebo jednatelství umístěny.

(3) Osobní odpovědnost zaměstnanců Evropského patentového úřadu vůči Organizaci upravuje služební řád nebo pro ně platné zaměstnanecké podmínky.

(4) Soudy příslušnými k řešení sporů uvedených v odstavci 1 a 2 jsou:

(a) pro spory podle odstavce 1 příslušný soud ve Spolkové republice Německo, není-li ve smlouvě uzavřené mezi stranami určen soud jiného státu;

(b) pro spory podle odstavce 2 příslušný soud ve Spolkové republice Německo nebo příslušný soud ve státě, v němž je umístěna pobočka nebo jednatelství.

Hlava III. Evropský patentový úřad

Článek 10 Vedení

(1) Evropský patentový úřad řídí prezident, který odpovídá za svou činnost správní radě.

(2) Za tímto účelem má prezident zejména tato práva a povinnosti:

(a) Činí všechna nezbytná opatření k zajištění činnosti Evropského patentového úřadu, včetně vydávání interních administrativních instrukcí a zveřejňování oznámení pro veřejnost;

(b) stanoví, které úkony je třeba učinit u Evropského patentového úřadu v Mnichově a které u pobočky v Haagu, neobsahuje-li příslušné ustanovení tato úmluva;

(c) může předkládat správní radě návrhy změn této úmluvy a návrhy obecných pravidel i rozhodnutí, které spadají do pravomoci správní rady;

(d) připravuje a provádí rozpočet, jeho změny a dodatky;

(e) každoročně předkládá správní radě zprávu o činnosti;

(f) vykonává dozorní pravomoc nad zaměstnanci;

(g) s výhradou ustanovení článku 11 jmenuje a povyšuje zaměstnance;

(h) vykonává disciplinární pravomoc vůči zaměstnancům, kteří nejsou uvedeni v článku 11, a může navrhnout správní radě disciplinární opatření vůči zaměstnancům uvedeným v článku 11 odstavec 2 a 3;

(i) Svá práva a své povinnosti může přenášet.

(3) Prezident má několik viceprezidentů. Je-li prezident nepřítomen nebo zaneprázdněn, zastupuje jej některý z viceprezidentů způsobem stanoveným správní radou.

Článek 11

Jmenování vyšších úředníků

(1) Prezident Evropského patentového úřadu je jmenován rozhodnutím správní rady.

(2) Viceprezidenti jsou jmenováni rozhodnutím správní rady po poradě s prezidentem.

(3) Členové stížnostních senátů a velkého stížnostního senátu včetně jejich předsedů jsou jmenováni na návrh prezidenta Evropského patentového úřadu rozhodnutím správní rady. Po poradě s prezidentem Evropského patentového úřadu mohou být rozhodnutím správní rady jmenováni opětovně.

(4) Disciplinární pravomoc vůči zaměstnancům uvedeným v odstavci 1 až 3 vykonává správní rada.

Článek 12

Služební povinnosti

Zaměstnanci Evropského patentového úřadu nesmějí, a to ani po skončení činnosti, zveřejňovat nebo využívat informace, které mají povahu služebního tajemství.

Článek 13

Spory mezi organizací

a zaměstnanci Evropského patentového úřadu

(1) Zaměstnanci a bývalí zaměstnanci Evropského patentového úřadu nebo jejich právní nástupci se mohou v případě sporů s Evropskou patentovou organizací odvolat ke Správnímu soudu Mezinárodní organizace práce v souladu se statutem soudu, ve lhůtách a za podmínek stanovených ve služebním řádu stálých zaměstnanců či penzijním řádu nebo vyplývajících ze zaměstnaneckých podmínek.

(2) Odvolání je přípustné pouze tehdy, jestliže dotčená osoba vyčerpala ostatní odvolací prostředky, které jí poskytuje služební řád, penzijní řád nebo zaměstnanecké podmínky.

Článek 14

Jazyky Evropského patentového úřadu

(1) Úředními jazyky Evropského patentového úřadu jsou angličtina, francouzština a němčina. Evropské patentové přihlášky se podávají v některém z těchto jazyků.

(2) Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo na území smluvního státu, jehož úředním jazykem je jiný jazyk než angličtina, francouzština nebo němčina, a příslušníci tohoto státu, kteří mají trvalý pobyt v zahraničí, však mohou podat evropskou patentovou přihlášku v úředním jazyce tohoto státu. Ve lhůtě stanovené prováděcím předpisem však musí být předložen překlad do některého z úředních jazyků Evropského patentového úřadu; v průběhu celého řízení před Evropským patentovým úřadem lze tento překlad uvést do souladu s původním zněním přihlášky.

(3) Úřední jazyk Evropského patentového úřadu, v němž je evropská patentová přihláška podána nebo do kterého byla v případě uvedeném v odstavci 2 přeložena, se bude používat jako jazyk řízení ve všech řízeních před Evropským patentovým úřadem týkajících se přihlášky nebo patentu na jejím základě uděleného, nestanoví-li jinak prováděcí předpis.

(4) Osoby uvedené v odstavci 2 mohou podávat v úředním jazyce příslušného smluvního státu i písemnosti, které je třeba předložit ve stanovené lhůtě. Musí však předložit ve lhůtě uvedené v prováděcím předpisu překlad do jazyka řízení; v případech uvedených v prováděcím předpisu mohou podat překlad do jiného úředního jazyka Evropského patentového úřadu.

(5) Není-li písemnost, která nepatří k podlohám evropské patentové přihlášky, podána v jazyce předepsaném touto úmluvou nebo není-li překlad vyžadovaný na základě této úmluvy podán včas, má se za to, že písemnost nebyla přijata.

(6) Evropské patentové přihlášky se zveřejňují v jazyce řízení.

(7) Evropské patentové spisy se zveřejňují v jazyce řízení; obsahují i překlad nároků do obou ostatních úředních jazyků Evropského patentového úřadu.

(8) Ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu se zveřejňuje:

(a) Evropský patentový věstník;

(b) Úřední list Evropského patentového úřadu.

(9) Zápisy do evropského patentového rejstříku se provádějí ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu. V případě pochybnosti je závazný zápis v jazyce řízení.

Článek 15

Útvary pro řízení

Pro provádění řízení stanovených v této úmluvě se v Evropském patentovém úřadě zřizují:

(a) přijímací oddělení;

(b) řešeršní oddělení;

(c) průzkumová oddělení;

(d) odporová oddělení;

(e) právní oddělení;

(f) stížnostní senáty;

(g) velký stížnostní senát.

Článek 16

Přijímací oddělení

Přijímací oddělení je součástí pobočky v Haagu. Je příslušné k provádění vstupního a formálního průzkumu každé evropské patentové přihlášky až do doby, kdy byla podána

žádost o provedení průzkumu nebo kdy přihlašovatel sdělil podle článku 96 odstavec 1, že si přeje pokračovat v řízení o přihlášce. Dále je příslušné ke zveřejnění evropské patentové přihlášky a zprávy o evropské rešerši.

Článek 17

Rešeršní oddělení

Rešeršní oddělení jsou součástí pobočky v Haagu. Jsou příslušná k vyhotovení zpráv o evropské rešerši.

Článek 18

Průzkumová oddělení

(1) Průzkumová oddělení jsou příslušná k průzkumu každé evropské patentové přihlášky od doby, kdy skončila příslušnost přijímacího oddělení.

(2) Průzkumové oddělení se skládá ze tří technických členů. Projednáním až do konečného rozhodnutí je však zpravidla pověřen jeden člen oddělení. Ústní jednání probíhá před celým průzkumovým oddělením. Průzkumové oddělení je doplněno o právního člena, vyžaduje-li to podle jeho názoru povaha rozhodnutí. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy průzkumového oddělení.

Článek 19

Odporová oddělení

(1) Odporové oddělení je příslušné k projednání odporů proti evropským patentům.

(2) Odporové oddělení je tvořeno třemi technickými členy, z nichž alespoň dva se nezúčastní řízení o udělení patentu, který je předmětem odporu. Člen, který se účastnil řízení o udělení patentu, nemůže být předsedou. Odporové oddělení může svěřit projednání odporu jednomu ze svých členů. Ústní jednání probíhá před celým odporovým oddělením. Má-li odporové oddělení za to, že povaha rozhodnutí to vyžaduje, je doplněno o právního člena, který se nezúčastnil řízení o udělení patentu. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy odporového oddělení.

Článek 20

Právní oddělení

(1) Právní oddělení je příslušné k rozhodnutím týkajícím se zápisů (a jejich výmazů) do evropského patentového rejstříku, jakož i zápisů do seznamu zástupců a jejich výmazů.

(2) Rozhodnutí právního oddělení činí jeden právní člen.

Článek 21

Stížnostní senáty

(1) Stížnostní senáty jsou příslušné k projednávání stížností proti rozhodnutím přijímacího oddělení, průzkumových oddělení, odporových oddělení a právního oddělení.

(2) V případě stížnosti proti rozhodnutí přijímacího oddělení nebo právního oddělení je stížnostní senát tvořen třemi právními členy.

(3) V případě stížnosti proti rozhodnutí průzkumového oddělení je stížnostní senát tvořen:

(a) dvěma technickými členy a jedním členem právním, týká-li se rozhodnutí zamítnutí evropské patentové přihlášky nebo udělení evropského patentu a bylo-li vydáno průzkumovým oddělením tvořeným méně než čtyřmi členy;

(b) třemi technickými členy a dvěma členy právními, bylo-li rozhodnutí vydáno průzkumovým oddělením tvořeným čtyřmi členy nebo vyžaduje-li to podle názoru stížnostního senátu povaha stížnosti;

(c) třemi právními členy v ostatních případech.

(4) V případě stížnosti proti rozhodnutí odporového oddělení je stížnostní senát tvořen:

(a) dvěma technickými členy a jedním členem právním, bylo-li rozhodnutí vydáno odporovým oddělením tvořeným třemi členy;

(b) třemi technickými členy a dvěma členy právními, bylo-li rozhodnutí vydáno odporovým oddělením tvořeným čtyřmi členy nebo vyžaduje-li to podle názoru stížnostního senátu povaha stížnosti.

Článek 22

Velký stížnostní senát

(1) Velký stížnostní senát je příslušný:

(a) k rozhodování právních otázek, které mu byly předloženy stížnostními senáty;

(b) k zaujímání stanovisek k právním otázkám, které mu byly předloženy prezidentem Evropského patentového úřadu za podmínek stanovených v článku 112.

(2) Při rozhodování nebo zaujímání stanoviska je velký stížnostní senát tvořen pěti právními členy a dvěma členy technickými. Předsedou je právní člen.

Článek 23

Nezávislost členů senátů

(1) Členové velkého stížnostního senátu a stížnostních senátů jsou jmenováni na dobu pěti let a mohou být po tuto dobu ze svých funkcí odvoláni jen ze závažných důvodů a jen přijme-li takové rozhodnutí správní rada na návrh velkého stížnostního senátu.

(2) Členové senátů nemohou být členy přijímacího oddělení, průzkumových oddělení, odporových oddělení nebo právního oddělení.

(3) Ve svých rozhodnutích nejsou členové senátů vázáni žádnými pokyny a řídí se pouze ustanoveními této úmluvy.

(4) Jednací řády stížnostních senátů a velkého stížnostního senátu se vydají v souladu s ustanoveními prováděcího předpisu. Podléhají schválení správní radou.

Článek 24

Vyloučení a odmítnutí

(1) Členové stížnostních senátů a velkého stížnostního senátu se nesmějí podílet na vyřizování stížnosti, pokud na ní mají osobní zájem, pokud se zúčastnili dříve věci jako zástupci některého z účastníků nebo pokud se podíleli na vydání napadeného rozhodnutí.

(2) Domnívá-li se člen stížnostního senátu nebo velkého stížnostního senátu, že se z důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo i z jiného důvodu nemůže podílet na vyřizování stížnosti, uvědomí o tom senát.

(3) Účastník řízení může odmítnout člena stížnostního senátu nebo velkého stížnostního senátu z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo při podezření z podjatosti. Odmítnutí je nepřípustné, učinil-li účastník úkon v řízení, ačkoli mu byl důvod k odmítnutí již znám. Odmítnutí nelze odůvodnit státní příslušností členů.

(4) Stížnostní senáty a velký stížnostní senát rozhodují v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 bez účasti příslušného člena. Při tomto rozhodování je odmítnutý člen zaměněn náhradníkem.

Článek 25

Technická expertiza

Na žádost příslušného národního soudu, který projednává žalobu na porušování nebo zrušovací žalobu, je Evropský patentový úřad povinen proti zaplacení příslušného poplatku

poskytnout technickou expertizu týkající se evropského patentu, který je předmětem sporu. K vydání tohoto dobrozdání jsou příslušná průzkumová oddělení.

Hlava IV. Správní rada

Článek 26 Členství

(1) Správní rada je složena ze zástupců smluvních států a jejich náměstků. Každý smluvní stát má právo určit jednoho zástupce ve správní radě a jeho náměstka.

(2) Členům správní rady mohou v mezích stanovených jejím jednacím řádem asistovat poradci nebo experti.

Článek 27 Předsednictví

(1) Správní rada volí ze zástupců smluvních států a jejich náměstků předsedu a místopředsedu. Místopředseda z moci úřední zastoupí předsedu, nemůže-li plnit své povinnosti.

(2) Funkční období předsedy správní rady a jeho místopředsedy je tříleté. Do funkce mohou být zvoleni opětovně.

Článek 28 Představenstvo

(1) Je-li počet smluvních států alespoň osm, může správní rada vytvořit představenstvo, tvořené pěti jejími členy.

(2) Předseda a místopředseda správní rady jsou členy představenstva z moci úřední; ostatní tři členové jsou voleni správní radou.

(3) Funkční období členů volených správní radou je tříleté. Do funkce nemohou být zvoleni opětovně.

(4) Představenstvo plní úkoly, které mu v rámci svého jednacího řádu ukládá správní rada.

Článek 29 Zasedání

(1) Zasedání správní rady svolává její předseda.

(2) Jednání správní rady se zúčastňuje prezident Evropského patentového úřadu.

(3) Správní rada má řádná zasedání jednou ročně. Kromě toho se schází z podnětu předsedy nebo na žádost jedné třetiny smluvních států.

(4) Jednání správní rady probíhá podle programu a v souladu s jednacím řádem.

(5) Předběžný program obsahuje všechny otázky, jejichž zařazení požaduje v souladu s jednacím řádem smluvní stát.

Článek 30 Účast pozorovatelů

(1) Světová organizace duševního vlastnictví je zastoupena na zasedáních správní rady v souladu s ustanoveními smlouvy, kterou uzavře Evropská patentová organizace se Světovou organizací duševního vlastnictví.

(2) Jiné mezivládní organizace, které jsou pověřeny prováděním mezinárodních řízení v oblasti patentů, s nimiž Organizace uzavřela smlouvu, jsou zastoupeny na zasedáních správní rady v souladu s ustanoveními této smlouvy.

(3) Ostatní mezivládní a mezinárodní nevládní organizace vykonávající činnost, která Organizaci zajímá, mohou být pozváni správní radou, aby se daly zastoupit na jejích zasedáních při projednávání otázek společného zájmu.

Článek 31

Jazyky správní rady

(1) Jazyky užívanými při jednáních správní rady jsou angličtina, francouzština a němčina.

(2) Dokumenty předkládané správní radě a protokoly z jednání se vyhotovují ve třech jazycích uvedených v odstavci 1.

Článek 32

Zaměstnanci, prostory a vybavení

Evropský patentový úřad poskytne správní radě a výborům, které vytvoří, zaměstnance, prostory a vybavení, nezbytné k plnění jejich úkolů.

Článek 33

Pravomoci správní rady ve stanovených případech

(1) Správní rada je oprávněna měnit tato ustanovení úmluvy:

(a) lhůty stanovené touto úmluvou; to platí pro lhůtu stanovenou v článku 94 pouze za podmínek uvedených v článku 95;

(b) prováděcí předpis.

(2) Správní rada je oprávněna v souladu s touto úmluvou přijmout nebo změnit tato ustanovení:

(a) finanční řád

(b) služební řád stálých zaměstnanců a zaměstnanecké podmínky ostatních zaměstnanců Evropského patentového úřadu, mzdový tarif, jakož i druhy a pravidla pro poskytování dalších výhod;

(c) penzijní řád a zvyšování penzijních dávek v souladu se zvyšováním platů;

(d) poplatkový řád;

(e) svůj jednací řád.

(3) Nehledě na ustanovení článku 18 odstavec 2 je správní rada oprávněna rozhodnout na základě zkušenosti, že v některých případech budou průzkumová oddělení tvořena jedním technickým členem. Toto rozhodnutí lze odvolat.

(4) Správní rada je oprávněna pověřit prezidenta Evropského patentového úřadu jednat a s jejím souhlasem uzavírat úmluvy jménem Evropské patentové organizace se státy, s mezivládními organizacemi a s dokumentačními středisky zřízenými na základě smluv s těmito organizacemi.

Článek 34

Hlasovací právo

(1) Právo hlasovat ve správní radě mají pouze smluvní státy.

(2) Každý smluvní stát má jeden hlas, nepoužijí-li se ustanovení článku 36.

Článek 35

Hlasování

(1) S výhradou ustanovení odstavce 2 přijímá správní rada rozhodnutí prostou většinou zastoupených a hlasujících smluvních států.

(2) Třičtvrtinová většina hlasů zastoupených a hlasujících států se vyžaduje pro rozhodnutí, která je správní rada oprávněna přijímat podle článku 7, článku 11 odstavec 1, článku 33, článku 39 odstavec 1, článku 40 odstavec 2 a 4, článku 46, článku 87, článku 95, článku 134, článku 151 odstavec 3, článku 154 odstavec 2, článku 155 odstavec 2, článku 156, článku 157 odstavec 2 až 4, článku 160 odstavec 1 věta druhá, článku 162, článku 163, článku 166, článku 167 a článku 172.

(3) Zdržení se hlasování se nepovažuje za hlas.

Článek 36 Počítání hlasů

(1) Pro přijetí nebo změnu poplatkového řádu, jakož i pro přijetí rozpočtu Organizace a jeho změny nebo dodatečného rozpočtu, pokud se jimi zvyšuje finanční zatížení smluvních států, může každý smluvní stát požádat po prvním hlasovacím kole, v němž má každý smluvní stát jeden hlas, nezávisle na výsledku tohoto hlasování, aby proběhlo bezprostředně druhé kolo hlasování, v němž budou státům přiděleny hlasy podle odstavce 2. Rozhodnutí je dáno výsledkem tohoto druhého kola hlasování.

(2) Počet hlasů každého smluvního státu ve druhém hlasovacím kole se stanoví takto:

(a) procento, vyplývající pro každý smluvní stát z podílového klíče pro zvláštní finanční příspěvky ve smyslu článku 40 odstavce 3 a 4, se násobí počtem smluvních států a dělí pěti;

(b) takto zjištěný počet hlasů se zaokrouhlí na celé číslo nahoru;

(c) k tomuto počtu se přičte dalších pět hlasů;

(d) žádný smluvní stát však nemá více než 30 hlasů.

Hlava V. Finanční ustanovení

Článek 37 Krytí výdajů

Výdaje Organizace jsou kryty:

(a) vlastními prostředky Organizace;

(b) platbami smluvních států na základě získaných udržovacích poplatků za evropské patenty v těchto státech;

(c) v případě potřeby zvláštními finančními příspěvky smluvních států;

(d) případně příjmy uvedenými v článku 146.

Článek 38 Vlastní prostředky Organizace

Vlastní prostředky Organizace jsou tvořeny příjmy z poplatků stanovených touto úmluvou, jakož i dalšími příjmy jiné povahy.

Článek 39 Platby smluvních států

na základě udržovacích poplatků za evropské patenty

(1) Každý smluvní stát platí Organizaci z každého udržovacího poplatku získaného v tomto státě za evropský patent poměrnou částku, jejíž výše odpovídá správní radou stanovené procentní sazbě z tohoto poplatku, která nesmí přesahovat 75 % a je stejná pro všechny smluvní státy. Pokud této procentní sazbě odpovídá částka nižší, než je jednotná minimální částka stanovená správní radou, platí smluvní stát Organizaci tuto minimální částku.

(2) Každý smluvní stát sdělí Organizaci všechny údaje, které Organizace považuje za nezbytné ke stanovení výše těchto plateb.

(3) Datum splatnosti těchto plateb stanoví správní rada.

(4) Není-li platba provedena v plné výši ke stanovenému datu, bude smluvní stát platit od tohoto dne úroky za nezaplacenou částku.

Článek 40

Výše poplatků a plateb - zvláštní finanční příspěvky

(1) Výše poplatků uvedených v článku 38 a procentní sazby uvedené v článku 39 se stanoví v takové výši, aby příjmy z nich zajistily vyrovnanost rozpočtu Organizace.

(2) Není-li však Organizace schopna dosáhnout vyrovnanosti rozpočtu za podmínek uvedených v odstavci 1, vyplatí smluvní státy Organizaci zvláštní finanční příspěvky, jejichž výši pro příslušný rozpočtový rok stanoví správní rada.

(3) Tyto zvláštní finanční příspěvky se stanoví pro každý smluvní stát podle počtu patentových přihlášek podaných v předposledním roce před vstupem této úmluvy v platnost a na základě tohoto klíče:

(a) z poloviny podle počtu patentových přihlášek, podaných v příslušném smluvním státě;

(b) z poloviny podle druhého nejvyššího počtu patentových přihlášek podaných v ostatních smluvních státech fyzickými i právníky osobami, majícími bydliště nebo sídlo na území tohoto smluvního státu. Částky, kterými mají přispět státy, v nichž počet podaných patentových přihlášek převyšuje 25 000, se však jako celek znovu rozdělí podle celkového počtu patentových přihlášek, podaných v těchto státech.

(4) Nelze-li výši příspěvku smluvního státu stanovit podle odstavce 3, stanoví správní rada její výši po dohodě s tímto státem.

(5) Pro zvláštní finanční příspěvky se použije přiměřeně článek 39 odstavce 3 a 4.

(6) Zvláštní finanční příspěvky se vracejí i s úrokem, jehož sazba je pro všechny smluvní státy stejná. Vracení se uskuteční, jakmile lze zajistit tyto prostředky v rozpočtu; takto zajištěné prostředky se rozdělí mezi smluvní státy podle klíče, uvedeného v odstavci 3 a 4 výše.

(7) Zvláštní finanční příspěvky, zaplacené v určitém rozpočtovém roce, se vracejí v plné výši dříve, než se vrátí zcela nebo zčásti zvláštní příspěvky, zaplacené v pozdějším rozpočtovém roce.

Článek 41 Zálohy

(1) Na žádost prezidenta Evropského patentového úřadu poskytnou smluvní státy Organizaci zálohy na platby a příspěvky ve výši stanovené správní radou. Tyto zálohy jsou rozvrženy podle výše částek, které mají smluvní státy v příslušném rozpočtovém roce zaplatit.

(2) Ustanovení článku 39 odst. 3 a 4 se použije pro zálohy přiměřeně.

Článek 42 Rozpočet

(1) Všechny příjmy a výdaje Organizace jsou předmětem odhadu pro každý rozpočtový rok a jsou uvedeny v rozpočtu. V případě potřeby mohou být sestaveny rozpočty pozměňující či doplňkové.

(2) Příjmy a výdaje rozpočtu musí být vyrovnané.

(3) Rozpočet se sestavuje v zúčtovací jednotce, stanovené finančním řádem.

Článek 43 Schvalování výdajů

(1) Výdaje uvedené v rozpočtu se schvalují na dobu rozpočtového roku, nestanoví-li jinak finanční řád.

(2) Za podmínek stanovených finančním řádem mohou být prostředky, které nebyly použity do konce rozpočtového roku, s výjimkou prostředků na osobní výdaje, převedeny do příštího rozpočtového roku.

(3) Prostředky se člení do kapitol podle druhu a účelu výdajů a v případě potřeby se člení dále v souladu s finančním řádem.

Článek 44

Prostředky na nepředvídané výdaje

- (1) Rozpočet Organizace může obsahovat prostředky na nepředvídané výdaje.
- (2) Použití těchto prostředků Organizací podléhá předchozímu schválení správní radou.

Článek 45

Rozpočtový rok

Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Článek 46

Příprava a schválení rozpočtu

- (1) Prezident Evropského patentového úřadu předkládá správní radě návrh rozpočtu nejpozději ke dni stanovenému finančním řádem.
- (2) Rozpočet a jeho změny či doplňky schvaluje správní rada.

Článek 47

Předběžný rozpočet

- (1) Není-li na začátku rozpočtového roku rozpočet schválen správní radou, lze čerpat pro kapitolu nebo jiný oddíl rozpočtu podle ustanovení finančního řádu měsíční výdaje až do výše jedné dvanáctiny rozpočtových prostředků pro předchozí rozpočtový rok, pod podmínkou, že prostředky, kterými takto disponuje prezident Evropského patentového úřadu, nepřesáhnou jednu dvanáctinu prostředků, stanovených v návrhu rozpočtu.
- (2) Správní rada může s výhradou dodržení ostatních podmínek stanovených v odstavci 1 schválit výdaje převyšující jednu dvanáctinu prostředků.
- (3) Platby uvedené v článku 37 pododstavci (b) se provádějí prozatímně za podmínek stanovených v článku 39 pro rok předcházející.
- (4) Smluvní státy platí každý měsíc prozatímně a podle klíče stanoveného v článku 40 odstavce 3 a 4 všechny zvláštní příspěvky nezbytné k tomu, aby bylo zajištěno provedení odstavce 1 a 2 tohoto článku. Pro tyto příspěvky se použije přiměřeně článek 39 odstavce 4.

Článek 48

Plnění rozpočtu

- (1) Prezident Evropského patentového úřadu plní rozpočet a jeho změny a doplňky na vlastní zodpovědnost a v mezích přidělených prostředků.
- (2) V rámci rozpočtu může prezident Evropského patentového úřadu v mezích a za podmínek stanovených finančním řádem převádět prostředky mezi jednotlivými kapitolami či oddíly.

Článek 49

Revize rozpočtu

- (1) Příjmový a výdajový účet i bilanci Organizace revidují auditori skýtající veškeré záruky nezávislosti, jmenovaní správní radou na období pěti let, jež může být prodlouženo či obnoveno.
- (2) Účelem revize, která se provádí na základě dokladů a v případě potřeby probíhá i na místě, je ověřit pravoplatnost a správnost příjmů a vydání a řádnost hospodaření. Auditori vyhotoví zprávu po skončení každého rozpočtového roku.
- (3) Prezident Evropského patentového úřadu každoročně předkládá správní radě účty týkající se rozpočtu za předešlý rozpočtový rok a bilanci aktiv a pasiv Organizace spolu se zprávou auditorů.

- (4) Správní rada schvaluje roční účty spolu se zprávou auditorů a uděluje prezidentovi Evropského patentového úřadu absolutorium se zřetelem k plnění rozpočtu.

Článek 50

Finanční řád

Finanční řád upravuje zejména:

- (a) způsob sestavení a plnění rozpočtu, jakož i předkládání a revize účtů;
- (b) způsoby a postup, podle nichž smluvní státy poskytují Organizaci platby a příspěvky stanovené v článku 37 a zálohy stanovené v článku 41;
- (c) předpisy o odpovědnosti účetních a úředníků s dispozičním oprávněním a opatřeních k jejich kontrole;
- (d) sazby úroků uvedených v článku 39, 40 a 47;
- (e) způsob výpočtu příspěvků placených na základě článku 146;
- (f) složení a úkoly rozpočtové komise, kterou vytvoří správní rada.

Článek 51

Poplatkový řád

Poplatkový řád stanoví zejména výši poplatků a způsoby jejich placení.

ČÁST II.

HMOTNÉ PATENTOVÉ PRÁVO

Kapitola I.

Patentovatelnost

Článek 52

Patentovatelné vynálezy

- (1) Evropské patenty se udělují na vynálezy, které jsou nové, zahrnují vynálezeckou činnost a jsou průmyslově využitelné.
- (2) Za vynálezy ve smyslu odstavce 1 se nepovažují zejména:
 - (a) objevy, vědecké teorie a matematické metody;
 - (b) estetické výtvořky;
 - (c) plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, hraní her nebo vykonávání obchodní činnosti, jakož i programy počítačů;
 - (d) podávání informací.
- (3) Ustanovení odstavce 2 vylučují patentovatelnost předmětu nebo činností uvedených v tomto ustanovení, pouze pokud se evropská patentová přihláška nebo evropský patent týkají tohoto předmětu nebo činností jako takových.
- (4) Způsoby chirurgického nebo terapeutického léčení lidského nebo zvířecího těla a diagnostické metody používané na lidském nebo zvířecím těle se nepovažují za průmyslově využitelné vynálezy ve smyslu odstavce 1. Toto ustanovení se nevztahuje na výrobky, zejména látky nebo směsi, pro použití při těchto způsobech.

Článek 53

Výluky z patentovatelnosti

Evropské patenty se neudělují:

- (a) na vynálezy, jejichž zveřejnění nebo využití by se přičilo "veřejnému pořádku" nebo morálce, přičemž využití vynálezu nelze za takové považovat jenom proto, že je zákonem nebo nařízením zakázáno ve všech smluvních státech nebo v některém z nich;
- (b) na odrůdy rostlin a plemena zvířat nebo v podstatě biologické způsoby pěstování rostlin či chovu zvířat; toto ustanovení neplatí pro mikrobiologické postupy a výrobky těmito postupy získané.

Článek 54

Novost

(1) Vynález se považuje za nový, není-li součástí stavu techniky.

(2) Stav techniky obsahuje všechno, co bylo zpřístupněno veřejnosti písemným nebo ústním popisem, využíváním nebo jiným způsobem přede dnem podání evropské patentové přihlášky.

(3) Za součást stavu techniky se považuje rovněž obsah evropských patentových přihlášek v původně podaném znění, jejichž datum podání předchází den uvedený v odstavci 2 a které byly k tomuto dni nebo po tomto dni podle článku 93 zveřejněny.

(4) Odstavec 3 se použije jen tehdy, pokud smluvní stát určený v pozdější přihlášce byl státem určeným rovněž ve zveřejněné dříve podané přihlášce.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nevylučují patentovatelnost látky nebo směsi, která je součástí stavu techniky, pro použití při způsobech uvedených v článku 52 odstavec 4, pokud její použití při způsobu uvedeném v onom odstavci není součástí stavu techniky.

Článek 55

Zveřejnění, která nejsou na závadu

(1) Pro použití článku 54 se nepřihlíží ke zveřejnění vynálezu, pokud k němu nedošlo dříve než šest měsíců před podáním evropské patentové přihlášky a pokud přímo či nepřímo vyplývá:

(a) ze zřejmého zneužití vůči přihlašovatelovi nebo jeho právnímu předchůdci, nebo

(b) ze skutečnosti, že přihlašovatel nebo jeho právní předchůdce zveřejnil vynález na úřední nebo úředně uznané mezinárodní výstavě ve smyslu Úmluvy o mezinárodních výstavách, podepsané v Paříži 22. listopadu 1928 a naposledy revidované 30. listopadu 1972.

(2) V případě odstavce 1 (b) se použije odstavec 1 pouze v případě, že přihlašovatel při podání evropské patentové přihlášky uvede, že vynález byl takto zveřejněn, a ve lhůtě a za podmínek uvedených v prováděcím předpise předloží příslušné osvědčení.

Článek 56

Vynálezecká činnost

Vynález se považuje za vynález zahrnující vynálezeckou činnost, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky. Obsahuje-li stav techniky také dokumenty uvedené v článku 54 odstavci 3, nepřihlíží se k nim při posuzování vynálezecké činnosti.

Článek 57

Průmyslová využitelnost

Vynález se považuje za průmyslově využitelný, může-li jeho předmět být vyráběn nebo užíván v jakémkoli odvětví průmyslu včetně zemědělství.

Kapitola II

Osoby oprávněné požadovat a získat evropský patent - uvedení vynálezce

Článek 58

Právo podat evropskou patentovou přihlášku

Evropskou patentovou přihlášku může podat každá fyzická nebo právnická osoba a každá společnost, mající podle příslušného práva postavení právnické osoby.

Článek 59

Několik přihlašovatelů

Evropskou patentovou přihlášku mohou rovněž podat spolupřihlašovatelé nebo dva či více přihlašovatelů, kteří určí různé smluvní státy.

Článek 60

Právo na evropský patent

(1) Právo na evropský patent náleží vynálezci nebo jeho právnímu nástupci. Je-li vynálezce zaměstnancem, řídí se právo na evropský patent právem státu, na jehož území je zaměstnanec převážně zaměstnán; nelze-li určit stát, na jehož území je zaměstnanec převážně zaměstnán, použije se právo státu, na jehož území je podnik, k němuž zaměstnanec náleží.

(2) Vytvořilo-li vynález nezávisle na sobě několik osob, náleží právo na evropský patent osobě, jejíž evropská patentová přihláška má nejstarší datum podání; toto ustanovení však platí jen tehdy, byla-li tato první přihláška zveřejněna podle článku 93, a má účinky jen ve vztahu ke smluvním státům, které byly v této zveřejněné přihlášce určeny.

(3) Pro účely řízení před Evropským patentovým úřadem se má za to, že přihlašovatel je oprávněn uplatnit právo na evropský patent.

Článek 61

Evropská patentová přihláška podaná osobou, která nemá právo na evropský patent

(1) Je-li rozhodnutím, které nabylo právní moci, přiznáno právo na udělení evropského patentu osobě uvedené v článku 60 odstavec 1, která není přihlašovatelem, může tato osoba ve lhůtě tří měsíců poté, co rozhodnutí nabylo právní moci, pokud ještě nebyl evropský patent udělen, ve vztahu ke smluvním státům určeným v evropské patentové přihlášce, v nichž bylo rozhodnutí vydáno nebo uznáno nebo má být uznáno na základě Protokolu o uznávání, který je přílohou této úmluvy:

(a) pokračovat místo přihlašovatele v řízení s patentovou přihláškou jako s přihláškou vlastní;

(b) podat novou evropskou patentovou přihlášku na stejný vynález nebo

(c) požádat o zamítnutí přihlášky.

(2) Pro novou přihlášku podanou podle odstavce 1 se použije přiměřeně ustanovení článku 76 odstavec 1.

(3) Postup při uplatnění ustanovení odstavce 1, zvláště požadavky týkající se nové přihlášky podané podle odstavce 1 a lhůtu pro zaplacení přihlašovacího poplatku, rešeršního poplatku a poplatku za určení stanoví prováděcí předpis.

Článek 62

Právo na uvedení vynálezce

Vynálezce má vůči přihlašovatelovi nebo majiteli evropského patentu právo být jako takový uveden před Evropským patentovým úřadem.

Kapitola III.

Účinky evropského patentu a evropské patentové přihlášky

Článek 63

Doba platnosti evropského patentu

(1) Doba platnosti evropského patentu je 20 let ode dne podání přihlášky.

(2) Ustanovením předchozího odstavce není omezeno právo smluvního státu rozšířit dobu platnosti evropského patentu nebo udělit odpovídající ochranu, která následuje

bezprostředně po uplynutí doby platnosti patentu, a to za stejných podmínek, jaké platí pro národní patenty:

(a) v případě válečného nebo obdobného nouzového stavu postihujícího tento stát;

b) je-li předmětem evropského patentu výrobek nebo způsob výroby či použití výrobku, který se před uvedením na trh v tomto státě musí podrobit zákonem stanovenému povolovacímu správnímu řízení.

(3) Odstavec 2 se použije přiměřeně i pro evropské patenty udělené společně pro skupinu smluvních států ve smyslu článku 142.

(4) Smluvní stát, který přijme ustanovení o rozšíření doby platnosti patentu nebo o odpovídající ochraně podle odstavce 2 (b), může na základě dohody uzavřené s Organizací pověřit Evropský patentový úřad úkoly souvisejícími s prováděním těchto ustanovení.

Článek 64

Práva plynoucí z evropského patentu

(1) S výhradou ustanovení odstavce 2 poskytuje evropský patent svému majiteli ode dne zveřejnění oznámení o jeho udělení a v každém smluvním státě, pro který byl udělen, stejná práva, jaká by mu poskytoval národní patent udělený v tomto státě.

(2) Je-li předmětem evropského patentu způsob, vztahuje se ochrana plynoucí z patentu i na výrobky tímto způsobem přímo získané.

(3) Porušení evropského patentu se projednává podle národního práva.

Článek 65

Překlad evropského patentového spisu

(1) Každý smluvní stát může stanovit, že není-li znění, ve kterém Evropský patentový úřad zamýšlí udělit pro tento stát evropský patent nebo zachovat evropský patent v pozměněné podobě, vyhotoveno v některém z jeho úředních jazyků, musí přihlašovatel nebo majitel patentu předložit ústřednímu úřadu průmyslového vlastnictví překlad tohoto znění do některého z jeho úředních jazyků podle své volby nebo, pokud tento stát stanovil užívání jednoho určitého úředního jazyka, překlad do tohoto jazyka. Lhůta pro předložení překladu činí tři měsíce ode dne zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu nebo zachování evropského patentu v pozměněné podobě v Evropském patentovém věstníku, nestanoví-li příslušný stát delší lhůtu.

(2) Každý smluvní stát, který přijal ustanovení podle odstavce 1, může stanovit, že přihlašovatel nebo majitel patentu musí ve lhůtě tímto státem určené zaplatit v plné výši nebo zčásti náklady na zveřejnění tohoto překladu.

(3) Každý smluvní stát může stanovit, že nejsou-li dodržena ustanovení přijatá na základě odstavců 1 a 2, považuje se evropský patent v tomto státě od počátku za neúčinný.

Článek 66

Rovnocennost evropské patentové přihlášky a přihlášky národní

Evropská patentová přihláška, jíž bylo přiznáno datum podání, je v určených smluvních státech rovnocenná řádně podané přihlášce národní, včetně případného práva přednosti uplatněného pro evropskou patentovou přihlášku.

Článek 67

Práva plynoucí z evropské patentové přihlášky po zveřejnění

(1) Ode dne zveřejnění podle článku 93 zajišťuje evropská patentová přihláška přihlašovatelovi ve smluvních státech určených ve zveřejněné přihlášce prozatímní ochranu podle článku 64.

(2) Každý smluvní stát může stanovit, že evropská patentová přihláška nezajišťuje ochranu podle článku 64. Ochrana plynoucí ze zveřejnění evropské patentové přihlášky však nemůže být menší než ochrana, kterou právo příslušného státu spojuje s povinným zveřejněním národních patentových přihlášek bez průzkumu. V každém případě každý stát stanoví alespoň, že ode dne zveřejnění evropské patentové přihlášky se může přihlašovatel domáhat náhrady přiměřené okolnostem od každého, kdo v tomto smluvním státě využíval vynález, který je předmětem evropské patentové přihlášky, pokud by podle národního práva byl odpovědným za porušení národního patentu.

(3) Každý smluvní stát, jehož úředním jazykem není jazyk řízení, může stanovit, že prozatímní ochrana podle odstavce 1 a 2 je účinná až od doby, kdy překlad nároků do některého z úředních jazyků podle volby přihlašovatele nebo, pokud tento stát stanovil užívání jednoho určitého úředního jazyka, překlad do tohoto jazyka:

(a) byl zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným národním právem, nebo

(b) byl sdělen tomu, kdo v tomto státě vynález, který je předmětem evropské patentové přihlášky, využívá.

(4) Je-li evropská patentová přihláška vzata zpět, považována za vzatou zpět nebo je-li pravomocně zamítnuta, má se za to, že účinky uvedené v odstavci 1 a 2 nikdy nenastaly. Totéž platí pro účinky evropské patentové přihlášky ve smluvním státě, jehož určení bylo vzato zpět nebo se považuje za vzaté zpět.

Článek 68

Účinek zrušení evropského patentu

V tom rozsahu, v jakém byl evropský patent v řízení o odporu zcela nebo zčásti zrušen, má se za to, že evropská patentová přihláška a na ni udělený patent od počátku nemají zcela nebo zčásti účinky uvedené v článcích 64 a 67.

Článek 69

Rozsah ochrany

(1) Rozsah ochrany plynoucí z evropského patentu nebo z evropské patentové přihlášky je vymezen obsahem (v anglické verzi "zněním", pozn. překl.) nároků. K výkladu nároků se však použije i popis a výkresy.

(2) Pro období do udělení evropského patentu je rozsah ochrany vyplývající z evropské patentové přihlášky vymezen posledním zněním nároků, obsaženým v přihlášce zveřejněné podle článku 93. Evropský patent, jak byl udělen nebo pozměněn v řízení o odporu, však zpětně určuje ochranu vyplývající z evropské patentové přihlášky, pokud tím není ochrana rozšířena.

Článek 70

Autentické znění evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu

(1) Znění evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu v jazyce řízení je autentickým zněním v řízení před Evropským patentovým úřadem i ve všech smluvních státech.

(2) V případě uvedeném v článku 14 odstavec 2 je však v řízení před Evropským patentovým úřadem původně podané znění základem pro určení, zda předmět evropské patentové

přihlášky nebo evropského patentu přesahuje obsah přihlášky tak, jak byla podána.

(3) Každý smluvní stát může stanovit, že překlad do úředního jazyka tohoto státu ve smyslu této Úmluvy se považuje v tomto státě za autentické znění, s výjimkou zrušovacího řízení, pokud z evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu v jazyce překladu vyplývá ochrana užší, než je ochrana vyplývající z této přihlášky nebo z tohoto patentu v jazyce řízení.

(4) Každý smluvní stát, který přijme ustanovení podle odstavce 3:

(a) musí umožnit přihlašovatelovi nebo majiteli patentu podat opravený překlad evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu. Tento opravený překlad nemá právní účinky, dokud nebyly splněny přiměřeně podmínky stanovené smluvním státem podle článku 65 odstavec 2 a článku 67 odstavec 3;

(b) může stanovit, že každý, kdo v tomto státě v dobré víře začal využívat vynález nebo vykonal za tím účelem účinné a vážné přípravy, přičemž toto využívání neznamenal porušení přihlášky nebo patentu ve znění původního překladu, může i poté, co nabyl účinků opravený překlad, bezplatně v tomto využití ve svém podniku nebo pro potřeby tohoto podniku pokračovat.

Hlava IV.

Evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví

Článek 71

Převod a založení práv

Evropská patentová přihláška může být převedena nebo založit práva pro jeden nebo několik určených smluvních států.

Článek 72

Smluvní převod

Převod evropské patentové přihlášky se provádí písemně a vyžaduje podpis smluvních stran.

Článek 73

Smluvní licence

Evropská patentová přihláška může být celá nebo zčásti předmětem licencí pro území určených smluvních států nebo jejich část.

Článek 74

Použitelné právo

Nestanoví-li tato úmluva něco jiného, řídí se evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví v každém určeném smluvním státě a s účinkem pro tento stát právem, které v tomto státě platí pro národní patentové přihlášky.

ČÁST III.

EVROPSKÁ PATENTOVÁ PŘIHLÁŠKA

Hlava I.

Podání evropské patentové přihlášky a její náležitosti

Článek 75

Podání evropské patentové přihlášky

(1) Evropská patentová přihláška může být podána:

(a) u Evropského patentového úřadu v Mnichově nebo v jeho pobočce v Haagu, nebo

(b) připouští-li to právo smluvního státu, u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví nebo jiného příslušného orgánu

tohoto státu. Přihláška takto podaná má stejný účinek, jako by byla podána v tentýž den u Evropského patentového úřadu.

(2) Ustanovení odstavce 1 nebrání použití právních předpisů, které ve smluvním státě:

(a) platí pro vynálezy, které s ohledem na povahu jejich předmětu nemohou být předány do zahraničí bez předchozího souhlasu příslušných orgánů tohoto státu, nebo

(b) stanoví, že každá přihláška musí být nejprve podána u národního úřadu, nebo podmiňují přímé podání u jiného orgánu předchozím souhlasem.

(3) Žádný smluvní stát nemůže stanovit ani umožnit podání evropské rozdělené přihlášky u úřadu uvedeného v odstavci 1(b).

Článek 76

Evropská rozdělená přihláška

(1) Evropská rozdělená přihláška musí být podána přímo u Evropského patentového úřadu v Mnichově nebo v jeho pobočce v Haagu. Může být podána pouze na předmět, který nepřesahuje obsah dřívější přihlášky v původně podaném znění; splňuje-li tento požadavek, považuje se rozdělená přihláška za podanou ke dni podání dřívější přihlášky a požívá práva přednosti.

(2) V evropské rozdělené přihlášce mohou být určeny jen ty smluvní státy, které byly určeny v dřívější přihlášce.

(3) Postup při použití odstavce 1, zvláštní požadavky, které musí splňovat rozdělená přihláška, jakož i lhůta k zaplacení přihlašovacího poplatku, poplatku za rešerši a poplatku za určení stanoví prováděcí předpis.

Článek 77

Postoupení evropské patentové přihlášky

(1) Ústřední úřad průmyslového vlastnictví smluvního státu je povinen předat Evropskému patentovému úřadu evropské patentové přihlášky, které byly podány u tohoto úřadu nebo u jiných příslušných orgánů tohoto státu, a to v nejkratší lhůtě slučitelné s použitím národních předpisů o utajení vynálezů v zájmu státu.

(2) Smluvní státy přijmou všechna vhodná opatření k tomu, aby evropské patentové přihlášky, jejichž předmět zjevně nepodléhá utajení podle výše uvedených předpisů, byly předány Evropskému patentovému úřadu do šesti týdnů od jejich podání.

(3) Evropské patentové přihlášky, u nichž je třeba dále zkoumat, zda podléhají utajení, musí být předány natolik včas, aby došly do Evropského patentového úřadu do čtyř měsíců od podání, nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, do čtrnácti měsíců ode dne vzniku práva přednosti.

(4) Evropská patentová přihláška, jejíž předmět byl utajen, se Evropskému patentovému úřadu nepředává.

(5) Evropské patentové přihlášky, které nedojdou do Evropského patentového úřadu do čtrnácti měsíců od podání nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti, se považují se za vzaté zpět. Přihlašovací poplatek, poplatek za rešerši a poplatek za určení se vrací.

Článek 78

Náležitosti evropské patentové přihlášky

(1) Evropská patentová přihláška obsahuje:

(a) žádost o udělení evropského patentu;

(b) popis vynálezu;

(c) jeden nebo několik nároků;

(d) výkresy, na něž odkazuje popis nebo nároky;

(e) anotaci.

(2) Evropská patentová přihláška podléhá zaplacení přihlašovacího poplatku a poplatku za rešerši, a to do jednoho měsíce od podání přihlášky.

(3) Evropská patentová přihláška musí splňovat náležitosti uvedené v prováděcím předpise.

Článek 79

Určení smluvních států

(1) Žádost o udělení evropského patentu obsahuje určení smluvního státu nebo smluvních států, ve kterém nebo ve kterých se žádá o ochranu vynálezu.

(2) Určení smluvního státu podléhá zaplacení poplatku za určení. Poplatky za určení jsou splatné do šesti měsíců ode dne, kdy je v Evropském patentovém věstníku oznámeno zveřejnění zprávy o evropské rešerši.

(3) Určení smluvního státu lze vzít zpět kdykoli do udělení evropského patentu. Zpětvzetí určení všech smluvních států se považuje za zpětvzetí evropské patentové přihlášky. Poplatky za určení se nevrací.

Článek 80

Den podání

Dnem podání evropské patentové přihlášky je den, kdy přihlašovatel předložil tyto doklady:

- (a) sdělení, podle něhož se žádá o evropský patent;
- (b) určení alespoň jednoho smluvního státu;
- (c) údaje, které umožňují určit totožnost přihlašovatele;
- (d) popis a jeden nebo několik nároků v některém z jazyků uvedených v článku 14 odstavec 1 a 2, i když popis a nároky nevyhovují dalším požadavkům této úmluvy.

Článek 81

Uvedení vynálezce

Evropská patentová přihláška musí obsahovat uvedení vynálezce. Není-li přihlašovatel vynálezcem nebo jediným vynálezcem, musí uvedení vynálezce obsahovat rovněž prohlášení, jak získal přihlašovatel právo na patent.

Článek 82

Jednotnost vynálezu

Evropská patentová přihláška se může týkat pouze jednoho vynálezu nebo skupiny vynálezů navzájem tak spojených, že tvoří jedinou obecnou vynálezickou myšlenku.

Článek 83

Objasnění vynálezu

Vynález musí být v evropské patentové přihlášce objasněn natolik jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit.

Článek 84

Patentové nároky

Patentové nároky vymezují předmět, pro který se požaduje ochrana. Musí být jasné a stručné a být podloženy popisem.

Článek 85

Anotace

Anotace slouží výlučně pro technickou informaci; nelze ji použít k jinému účelu, zejména ne pro určení rozsahu požadované ochrany nebo pro aplikaci článku 54 odstavec 3.

Článek 86

Udržovací poplatky za evropskou patentovou přihlášku

(1) Udržovací poplatky se platí podle prováděcího předpisu Evropskému patentovému úřadu. Tyto poplatky se platí za třetí a každý další rok, počítáno ode dne podání přihlášky.

(2) Není-li udržovací poplatek zaplacen ke dni splatnosti, může být řádně zaplacen ještě do šesti měsíců od tohoto dne, pokud je současně zaplacen i příplatek.

(3) Není-li udržovací poplatek a případný příplatek včas zaplacen, považuje se evropská patentová přihláška za vzatou zpět. Rozhodnout o tom je oprávněn Evropský patentový úřad sám.

(4) Povinnost platit udržovací poplatky končí zaplacením poplatku splatného za rok, v němž je zveřejněno oznámení o udělení evropského patentu.

Hlava II.

Právo přednosti

Článek 87

Právo přednosti

(1) Každý, kdo řádně podal v některém státě nebo pro některý stát, který je členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, přihlášku vynálezu s žádostí o patent nebo o zápis užitečného vzoru nebo osvědčení o užitečnosti nebo o autorské osvědčení, nebo jeho právní nástupce, požívá pro účely podání evropské patentové přihlášky na tentýž vynález práva přednosti, a to po dobu dvanácti měsíců ode dne podání první přihlášky.

(2) Za přihlášku, která zakládá právo přednosti, se uznává každá řádná národní přihláška podle národního práva státu, kde byla podána, nebo podle dvoustranných či mnohostranných smluv, včetně této úmluvy

(3) Za řádnou národní přihlášku se považuje každá přihláška, která postačuje ke zjištění dne, kdy byla podána, bez ohledu na její další osud.

(4) Za první přihlášku, od jejíhož dne podání běží prioritní lhůta, se považuje pozdější přihláška, která má stejný předmět jako dřívější první přihláška podaná ve stejném státě nebo pro stejný stát, pokud tato dřívější přihláška byla ke dni podání pozdější přihlášky vzata zpět, opuštěna nebo zamítnuta, aniž byla předložena k veřejnému nahlédnutí a aniž z ní přetrvala nějaká práva, a pokud nebyla podkladem k uplatnění práva přednosti. Tuto dřívější přihlášku nelze pak již použít jako podklad pro uplatnění práva přednosti.

(5) Došlo-li k prvnímu podání ve státě, který není členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, použijí se ustanovení odstavců 1 až 4 pouze tehdy, jestliže podle sdělení zveřejněného správní radou přiznává tento stát na základě prvního podání učiněného u Evropského patentového úřadu, jakož i na základě prvního podání učiněného v některém smluvním státě nebo pro tento stát, právo přednosti za podmínek a s účinky, které jsou rovnocenné podmínkám a účinkům stanoveným Pařížskou úmluvou.

Článek 88

Uplatnění práva přednosti

(1) Přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti z dřívější přihlášky, musí předložit prohlášení o právu přednosti a kopii dřívější přihlášky spolu s jejím překladem do některého z úředních jazyků Evropského patentového úřadu, není-li dřívější přihláška v některém z úředních jazyků Úřadu. Postup při použití těchto ustanovení stanoví prováděcí předpis.

(2) Pro evropskou patentovou přihlášku lze uplatnit několik práv přednosti, i když pocházejí z různých států. Několik práv přednosti lze případně uplatnit i pro každý nárok. Je-li uplatněno několik práv přednosti, pak se lhůty, které počínají běžet ode dne vzniku práva přednosti, počítají od nejstaršího data.

(3) Uplatňuje-li se pro evropskou patentovou přihlášku jedno nebo několik práv přednosti, pokrývá právo přednosti pouze ty prvky evropské patentové přihlášky, které jsou obsaženy v přihlášce nebo v přihláškách, z nichž se právo přednosti uplatňuje.

(4) Nejsou-li některé prvky vynálezu, pro něž se uplatňuje právo přednosti, obsaženy v nárocích uvedených v dřívější přihlášce, může být právo přednosti i přesto přiznáno, pokud jsou tyto prvky z podloh dřívější přihlášky jako celku výslovně patrné.

Článek 89

Účinek práva přednosti

Právo přednosti má ten účinek, že se den vzniku práva přednosti považuje pro použití článku 54 odstavce 2 a 3 a článku 60 odstavec 2 za den podání evropské patentové přihlášky.

ČÁST IV.

UDĚLOVACÍ ŘÍZENÍ

Článek 90

Průzkum při podání

(1) Přijímací oddělení zjišťuje:

(a) zda evropská patentová přihláška splňuje podmínky pro přiznání data podání;

(b) zda byl zaplacen včas přihlašovací poplatek a poplatek za rešerši;

(c) zda v případě uvedeném v článku 14 odstavec 2 byl včas podán překlad evropské patentové přihlášky do jazyka řízení.

(2) Nelze-li přiznat datum podání, vyzve přijímací oddělení přihlašovatele v souladu s prováděcím předpisem, aby uvedené nedostatky odstranil. Nejsou-li nedostatky včas odstraněny, neprojedná se přihláška jako evropská patentová přihláška.

(3) Není-li včas zaplacen přihlašovací poplatek a poplatek za rešerši nebo není-li v případě uvedeném v článku 14 odstavec 2 včas předložen překlad přihlášky do jazyka řízení, považuje se přihláška za vzatou zpět.

Článek 91

Průzkum na formální náležitosti

(1) Bylo-li evropské patentové přihlášce přiznáno datum podání a není-li podle článku 90 odstavec 3 považována za vzatou zpět, zjišťuje přijímací oddělení, zda:

(a) jsou splněny požadavky článku 133 odstavec 2;

(b) přihláška splňuje formální požadavky stanovené k provedení tohoto ustanovení prováděcím předpisem;

(c) byla předložena anotace;

(d) žádost o udělení evropského patentu vyhovuje z obsahového hlediska závazným ustanovením prováděcího předpisu a případně jsou splněny požadavky této úmluvy týkající se uplatnění práva přednosti;

(e) byly zaplacen poplatky za určení;

(f) byl v souladu s článkem 81 uveden vynálezce;

(g) byly ke dni podání přihlášky podány i výkresy uvedené v článku 78 odstavec 1 (d).

(2) Zjistí-li přijímací oddělení nedostatky, které mohou být odstraněny, poskytne přihlašovatel v souladu s prováděcím předpisem možnost tyto nedostatky odstranit.

(3) Nejsou-li nedostatky zjištěné při průzkumu podle odstavce 1 (a) až (d) odstraněny v souladu s prováděcím předpisem, přihláška se zamítne; týká-li se ustanovení uvedené v odstavci 1 (d) práva přednosti, má jeho nedodržení za následek ztrátu tohoto práva pro přihlášku.

(4) Není-li v případě uvedeném v odstavci 1 (e) včas zaplacen poplatek za určení některého smluvního státu, považuje se určení tohoto státu za vzaté zpět.

(5) Není-li v případě uvedeném v odstavci 1 (f) opomenutí jmenovat vynálezce napraveno v souladu s prováděcím předpisem a s výhradou výjimek v něm uvedených do 16 měsíců ode dne podání evropské patentové přihlášky nebo, je-li uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti, považuje se přihláška za vzatou zpět.

(6) Nebyly-li v případě uvedeném v odstavci 1 (g) podány výkresy ke dni podání přihlášky a nebyly-li provedeny žádné kroky k odstranění tohoto nedostatku v souladu s prováděcím předpisem, bude dnem podání přihlášky den, kdy byly podány, nebo budou odkazy na výkresy v přihlášce pokládány za vypuštěné, podle volby, kterou provede v souladu s prováděcím předpisem přihlašovatel.

Článek 92

Vyhotovení zprávy o evropské rešerši

(1) Bylo-li evropské patentové přihlášce přiznáno datum podání a není-li považována podle článku 90 odstavce 3 za vzatou zpět, vyhotoví rešeršní oddělení ve formě stanovené prováděcím předpisem zprávu o evropské rešerši na základě patentových nároků a s náležitým přihlednutím k popisu a výkresům.

(2) Ihned po vyhotovení se zpráva o evropské rešerši spolu s kopiemi všech namítaných dokumentů doručí přihlašovatel.

Článek 93

Zveřejnění evropské patentové přihlášky

(1) Evropská patentová přihláška se zveřejní co nejdříve po uplynutí lhůty osmnácti měsíců ode dne podání nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti. Na žádost přihlašovatele však přihláška může být zveřejněna před uplynutím výše uvedené lhůty. Nabylo-li rozhodnutí o udělení patentu účinnosti před uplynutím výše uvedené lhůty, zveřejní se přihláška i evropský patentový spis současně.

(2) Zveřejnění obsahuje popis, patentové nároky a případné výkresy, a to v tom znění, jak byly původně podány, a v příloze zprávu o evropské rešerši a anotaci, jsou-li před ukončením technických příprav zveřejnění k dispozici. Pokud zpráva o evropské rešerši a anotace nebyly zveřejněny současně s přihláškou, jsou zveřejněny samostatně.

Článek 94

Žádost o provedení průzkumu

(1) Na základě písemné žádosti provede Evropský patentový úřad průzkum, zda evropská patentová přihláška a vynález, který je jejím předmětem, splňují požadavky této úmluvy.

(2) Žádost o provedení průzkumu může přihlašovatel podat ve lhůtě šesti měsíců ode dne, k němuž bylo oznámeno v Evropském patentovém věstníku zveřejnění zprávy o evropské rešerši. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za průzkum. Žádost nelze vzít zpět.

(3) Není-li žádost podána do uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2, považuje se evropská patentová přihláška za vzatou zpět.

Článek 95

Prodloužení lhůty pro podání

žádosti o provedení průzkumu

(1) Správní rada může prodloužit lhůtu k podání žádosti o průzkum, je-li zjištěno, že průzkum evropských patentových přihlášek nelze provést včas.

(2) Prodlouží-li správní rada tuto lhůtu, může rozhodnout, že žádost o provedení průzkumu mohou podat i třetí osoby. V

takovém případě stanoví v prováděcím předpisu příslušná pravidla.

(3) Rozhodnutí správní rady o prodloužení lhůty se vztahuje jen na ty přihlášky, které byly podány po zveřejnění tohoto rozhodnutí v Úředním listu Evropského patentového úřadu.

(4) Prodlouží-li správní rada tuto lhůtu, musí přijmout opatření s cílem obnovit původní lhůtu co nejdříve.

Článek 96

Průzkum evropské patentové přihlášky

(1) Podal-li přihlašovatel žádost o provedení průzkumu dříve, než mu byla doručena zpráva o evropské rešerši, vyzve jej Evropský patentový úřad po doručení této zprávy, aby ve stanovené lhůtě sdělil, zda si přeje v řízení o evropské patentové přihlášce pokračovat.

(2) Vyplývá-li z průzkumu, že evropská patentová přihláška nebo vynález, který je jejím předmětem, nespĺňuje požadavky této úmluvy, vyzve průzkumové oddělení přihlašovatele v souladu s prováděcím předpisem a tak často, jak je to nutné, aby ve lhůtě stanovené tímto oddělením podal své připomínky.

(3) Neodpoví-li přihlašovatel ve stanovené lhůtě na výzvu podle odstavce 1 nebo 2, považuje se přihláška za vzatou zpět.

Článek 97

Zamítnutí přihlášky nebo udělení patentu

(1) Průzkumové oddělení zamítne evropskou patentovou přihlášku, je-li toho názoru, že tato přihláška nebo vynález, který je jejím předmětem, nespĺňuje požadavky této úmluvy, pokud tato úmluva nestanoví jinou sankci, než je zamítnutí.

(2) Je-li průzkumové oddělení toho názoru, že přihláška a vynález, který je jejím předmětem, splňují požadavky této úmluvy, rozhodne o udělení patentu pro určené smluvní státy, jestliže:

(a) je zjištěno v souladu s prováděcím předpisem, že přihlašovatel souhlasí se zněním, ve kterém hodlá průzkumové oddělení udělit evropský patent;

(b) ve lhůtě stanovené prováděcím předpisem je zaplacen poplatek za udělení patentu a poplatek za vytištění patentového spisu;

(c) byly zaplaceny již splatné udržovací poplatky a případné příplatky.

(3) Není-li včas zaplacen poplatek za udělení patentu a poplatek za vytištění patentového spisu, považuje se přihláška za vzatou zpět.

(4) Rozhodnutí o udělení evropského patentu nabývá účinnosti dnem zveřejnění oznámení o tomto udělení v Evropském patentovém věstníku. Toto oznámení se zveřejní nejdříve tři měsíce poté, kdy začala běžet lhůta uvedená v odstavci 2 (b).

(5) Prováděcí předpis může stanovit, že přihlašovatel předloží překlad patentových nároků v tom znění, v němž průzkumové oddělení hodlá udělit evropský patent, do obou úředních jazyků Evropského patentového úřadu, které nebyly jazykem řízení. V tomto případě je lhůta uvedená v odstavci 4 nejméně pět měsíců. Není-li překlad předložen včas, považuje se přihláška za vzatou zpět.

(6) Na žádost přihlašovatele se oznámení o udělení evropského patentu zveřejní před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 4 nebo 5. Žádost lze podat jen tehdy, jsou-li splněny požadavky odstavců 2 a 5.

Článek 98

Zveřejnění evropského patentového spisu

Evropský patentový úřad zveřejní oznámení o udělení evropského patentu a současně zveřejní i evropský patentový

spis, který obsahuje popis, patentové nároky a případné výkresy.

ČÁST V. ŘÍZENÍ O ODPORU

Článek 99

Odpor

(1) Ve lhůtě devíti měsíců ode dne zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu může každý proti udělenému evropskému patentu podat u Evropského patentového úřadu odpor. Odpor se podává písemně a musí být odůvodněn. Odpor se považuje za podaný až po zaplacení poplatku za odpor.

(2) Odpor se vztahuje na evropský patent ve všech smluvních státech, ve kterých má účinek.

(3) Odpor lze podat, i když byl ve všech určených státech evropský patent opuštěn nebo zanikl.

(4) Ti, kdo podali odpor, jsou spolu s majitelem patentu účastníky řízení o odporu.

(5) Prokáže-li někdo, že byl v některém smluvním státě na základě pravomocného rozhodnutí zapsán do patentového rejstříku tohoto státu namísto původního majitele, nahradí na základě své žádosti pro tento stát původního majitele. Bez ohledu na ustanovení článku 118 se dosavadní majitel patentu a ten, kdo takto uplatnil svá práva, nepovažují za spolumajitele, ledaže by o to oba požádali.

Článek 100

Důvody pro podání odporu

Odpor lze podat jen z důvodu, že:

(a) předmět evropského patentu není patentovatelný ve smyslu článků 52 až 57;

(b) evropský patent nepopisuje vynález natolik jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit;

(c) předmět evropského patentu přesahuje obsah přihlášky v původně podaném znění nebo, byl-li patent udělen na základě rozdělené přihlášky nebo nové přihlášky podané podle článku 61, obsah dřívější přihlášky v původně podaném znění.

Článek 101

Projednání odporu

(1) Je-li odpor přípustný, zkoumá odporové oddělení, zda důvody pro podání odporu uvedené v článku 100 brání zachování evropského patentu.

(2) Při projednání odporu, které probíhá v souladu s ustanoveními prováděcího předpisu, vyzývá odporové oddělení účastníky tak často, jak je nutno, aby předložili ve lhůtě, kterou jim stanoví, připomínky k jeho sdělením nebo ke sdělením ostatních účastníků.

Článek 102

Zrušení nebo zachování evropského patentu

(1) Je-li odporové oddělení toho názoru, že důvody pro podání odporu uvedené v článku 100 brání zachování evropského patentu, zruší patent.

(2) Je-li odporové oddělení toho názoru, že důvody pro podání odporu uvedené v článku 100 nebrání zachování evropského patentu beze změny, zamítne odpor.

(3) Je-li odporové oddělení toho názoru, že patent a vynález, který je jeho předmětem, splňují s přihlédnutím ke změnám, které majitel patentu provedl v průběhu řízení o odporu, požadavky této úmluvy, rozhodne o zachování patentu tak, jak byl změněn, za předpokladu, že:

(a) je zjištěno v souladu s prováděcím předpisem, že majitel patentu souhlasí se zněním, v němž hodlá odporové oddělení patent zachovat; a

(b) ve lhůtě stanovené prováděcím předpisem je zaplacen poplatek za vytištění nového evropského patentového spisu.

(4) Není-li včas zaplacen poplatek za vytištění nového evropského patentového spisu, je patent zrušen.

(5) Prováděcí předpis může stanovit, že majitel evropského patentu předloží překlad změněných patentových nároků do obou úředních jazyků Evropského patentového úřadu, které nebyly jazykem řízení. Není-li překlad předložen včas, je patent zrušen.

Článek 103

Zveřejnění nového evropského patentového spisu

Dojde-li ke změně evropského patentu ve smyslu článku 102 odstavec 3, Evropský patentový úřad zveřejní oznámení o rozhodnutí ve věci odporu a současně zveřejní i nový evropský patentový spis, který obsahuje změněný popis, patentové nároky a případné výkresy.

Článek 104

Náklady

(1) Každý z účastníků řízení o odporu nese náklady, které mu vznikly, pokud odporové oddělení nebo stížnostní senát v souladu s prováděcím předpisem nerozhodne z důvodu spravedlnosti o jiném rozdělení nákladů, které vznikly při provádění důkazů nebo při ústním jednání.

(2) Na základě žádosti stanoví kancelář odporového oddělení výši nákladů, které mají být na základě rozhodnutí o jejich rozdělení uhrazeny. Výši nákladů stanovených kancelářím lze změnit rozhodnutím odporového oddělení na základě žádosti podané ve lhůtě stanovené prováděcím předpisem.

(3) Každé konečné rozhodnutí Evropského patentového úřadu o stanovení výše nákladů je pro účely výkonu rozhodnutí ve smluvních státech považováno za pravomocné rozhodnutí vydané civilním soudem státu, na jehož území má být výkon rozhodnutí proveden. Ověření tohoto rozhodnutí se omezí pouze na jeho pravost.

Článek 105

Vstup domnělého porušovatele patentu do řízení

(1) Byl-li podán odpor proti evropskému patentu, může každý, kdo prokáže, že proti němu bylo zahájeno řízení pro porušení téhož patentu, po uplynutí lhůty k podání odporu vstoupit do řízení o odporu, podá-li prohlášení o vstupu do řízení do tří měsíců ode dne, kdy bylo řízení pro porušení patentu zahájeno. To platí i pro každého, kdo prokáže, že poté, co jej majitel patentu vyzval, aby upustil od údajného porušování patentu, zahájil proti tomuto majiteli soudní řízení ve věci určení, že neporušuje jeho patent.

(2) Prohlášení o vstupu do řízení se podává písemně a musí být odůvodněno. Účinnosti nabývá až po zaplacení poplatku za odpor. Poté se vstup do řízení projedná jako odpor, nestanoví-li prováděcí předpis jinak.

ČÁST VI

ŘÍZENÍ O STÍŽNOSTI

Článek 106

Rozhodnutí, proti nimž lze podat stížnost

(1) Stížnost lze podat proti rozhodnutí přijímacího oddělení, průzkumového oddělení, odporového oddělení a právního oddělení. Stížnost má odkladný účinek.

(2) Proti rozhodnutí odporového oddělení lze podat stížnost, i když byl ve všech určených státech evropský patent opuštěn nebo zanikl.

(3) Rozhodnutí, kterým není pro některého z účastníků ukončeno řízení, lze napadnout stížností jen spolu s rozhodnutím, kterým řízení končí, pokud toto rozhodnutí nepřipouští samostatnou stížnost.

(4) Rozdělení nákladů v řízení o odporu nemůže být jediným předmětem stížnosti.

(5) Proti rozhodnutí, kterým se určuje výše nákladů řízení o odporu, lze podat stížnost jen tehdy, přesahuje-li tato výše částku uvedenou v poplatkovém řádu.

Článek 107

Osoby oprávněné podat stížnost a být účastníky řízení o stížnosti

Každý účastník řízení, které vedlo k rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat stížnost, pokud nebylo vyhověno jeho požadavkům. Ostatní účastníci tohoto řízení se stávají ex lege účastníky řízení o stížnosti.

Článek 108

Lhůta a forma stížnosti

Stížnost se podává písemně u Evropského patentového úřadu ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Stížnost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za stížnost. Písemné odůvodnění stížnosti musí být podáno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí.

Článek 109

Autoremedura

(1) Považuje-li útvar, jehož rozhodnutí bylo napadeno, stížnost za přípustnou a oprávněnou, vyhově stížnosti sám. To neplatí, jestliže proti tomu, kdo podal stížnost, stojí jiný účastník řízení.

(2) Není-li stížnosti vyhověno ve lhůtě tří měsíců poté, kdy bylo podáno odůvodnění, je stížnost neprodleně předána stížnostnímu senátu bez stanoviska ve věci samé.

Článek 110

Projednání stížnosti

(1) Je-li stížnost přípustná, zkoumá stížnostní senát, zda jí lze vyhovět.

(2) Při projednávání stížnosti, které se provádí v souladu s ustanoveními prováděcího předpisu, vyzývá stížnostní senát účastníky tak často, jak je nutno, aby předložili ve lhůtě, kterou jim stanoví, připomínky k jeho sdělením nebo ke sdělením ostatních účastníků.

(3) Nevyhoví-li přihlašovatel včas výzvě uvedené v odstavci 2, považuje se evropská patentová přihláška za vzatou zpět, pokud napadené rozhodnutí nebylo vydáno právním oddělením.

Článek 111

Rozhodnutí o stížnosti

(1) Po projednání stížnosti z hlediska její oprávněnosti stížnostní senát o stížnosti rozhodne. Stížnostní senát může buď rozhodnout v pravomoci útvaru, který vydal napadené rozhodnutí, nebo vrátit věc tomuto útvaru k dalšímu projednání.

(2) Vrátil-li stížnostní senát věc k dalšímu projednání útvaru, který vydal napadené rozhodnutí, je tento útvar vázán rozhodnutím stížnostního senátu, pokud je zachován skutkový stav. Bylo-li napadené rozhodnutí vydáno přijímacím

oddělením, je rozhodnutím stížnostního senátu vázáno i průzkumové oddělení.

Článek 112

Rozhodnutí nebo stanovisko velkého stížnostního senátu

(1) Pro zajištění jednotné aplikace práva nebo vznikne-li právní otázka zásadního významu:

(a) stížnostní senát z moci úřední nebo na návrh účastníka při projednávání věci předloží otázku velkému stížnostnímu senátu, má-li za to, že rozhodnutí je pro výše uvedené účely nezbytné. Jestliže stížnostní senát návrh zamítne, uvede důvody v konečném rozhodnutí;

(b) prezident Evropského patentového úřadu může velkému stížnostnímu senátu předložit právní otázku, jestliže dva stížnostní senáty vydaly o této otázce rozdílná rozhodnutí.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 (a) jsou účastníci řízení o stížnosti také účastníky řízení před velkým stížnostním senátem.

(3) Rozhodnutí velkého stížnostního senátu uvedené v odstavci 1 (a) je pro stížnostní senát při projednávání stížnosti závazné.

ČÁST VII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Hlava I

Společná ustanovení o řízení

Článek 113

Podklady pro rozhodnutí

(1) Rozhodnutí Evropského patentového úřadu mohou být založena jen na důvodech, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit.

(2) Evropský patentový úřad jedná a rozhoduje o evropské patentové přihlášce nebo o evropském patentu jen ve znění předloženém nebo schváleném přihlašovatelem nebo majitelem patentu.

Článek 114

Zjišťování skutečností z moci úřední

(1) V průběhu řízení zjišťuje Evropský patentový úřad skutečnosti z moci úřední; není přitom omezen na důvody, důkazy a návrhy uváděné účastníky.

(2) Evropský patentový úřad není povinen přihlédnout ke skutečnostem nebo důkazům, které účastníci nepředložili včas.

Článek 115

Připomínky třetích osob

(1) Po zveřejnění evropské patentové přihlášky může každý předložit připomínky k patentovatelnosti vynálezu, který je předmětem přihlášky. Připomínky se podávají písemně a musí být odůvodněny. Ten, kdo předložil připomínky, se nestává účastníkem řízení před Evropským patentovým úřadem.

(2) Připomínky uvedené v odstavci 1 se sdělí přihlašovatelé nebo majitelé patentu, který k nim může zaujmout stanovisko.

Článek 116

Ústní jednání

(1) Ústní jednání se provádí z moci úřední, považuje-li to Evropský patentový úřad za účelné, nebo na návrh účastníka řízení. Evropský patentový úřad však může zamítnout návrh na další ústní jednání před stejným útvarům, pokud jsou stejnými účastníky a stejný je i předmět jednání

(2) Ústní jednání před přijímacím oddělením však proběhne na žádost přihlašovatele jen tehdy, považuje-li to přijímací

oddělení za účelné nebo hodlá-li evropskou patentovou přihlášku zamítnout.

(3) Ústní jednání před přijímacím oddělením, průzkumovým oddělením a právním oddělením je neveřejné.

(4) Ústní jednání včetně vydání rozhodnutí před stížnostním senátem a velkým stížnostním senátem po zveřejnění evropské patentové přihlášky i před odporovým oddělením je veřejné, nerozhodne-li jinak příslušné oddělení v případě, kdy by veřejné jednání mohlo způsobit zejména účastníku řízení vážné a neoprávněné nevýhody.

Článek 117

Dokazování

(1) V řízení před průzkumovým oddělením, odporovým oddělením, právním oddělením nebo stížnostním senátem jsou přípustné zejména tyto důkazní prostředky:

(a) výslech účastníků;

(b) vyžádání informací;

(c) předložení listin;

(d) výslech svědků;

(e) znalecký posudek;

(f) ohledání na místě;

(g) písemné místopřísežné prohlášení.

(2) Průzkumové oddělení, odporové oddělení nebo stížnostní senát mohou pověřit jednoho ze svých členů provedením navržených důkazů.

(3) Považuje-li Evropský patentový úřad za nutné, aby účastník, svědek nebo znalec vypovídali ústně, pak:

(a) předvolá tuto osobu nebo

(b) požádá v souladu s ustanovením článku 131 odstavec 2 příslušný soud ve státě, kde má tato osoba sídlo, aby ji vyslechl.

(4) Účastník, svědek nebo znalec, kteří byli předvoláni Evropským patentovým úřadem, jej mohou požádat, aby mohli být vyslechnuti příslušným soudem v zemi, kde mají sídlo. Po přijetí této žádosti nebo v případě, že předvolání zůstalo po uplynutí lhůty, kterou v něm Evropský patentový úřad stanovil, bez odezvy, může Evropský patentový úřad v souladu s ustanovením článku 131 odstavec 2 požádat příslušný soud, aby tuto osobu vyslechl.

(5) Vypovídá-li účastník, svědek nebo znalec před Evropským patentovým úřadem, může úřad, pokládá-li za žádoucí, aby výpověď byla učiněna pod přísahou nebo stejně závaznou formou, požádat příslušný soud v zemi, kde má tato osoba sídlo, aby ji znovu takto vyslechl.

(6) Požádá-li Evropský patentový úřad příslušný soud o provedení výslechu, může požádat soud, aby provedl výslech pod přísahou nebo jinou stejně závaznou formou a aby umožnil členovi příslušného útvaru zúčastnit se výslechu účastníka, svědka nebo znalce a klást mu otázky buď prostřednictvím soudu, nebo přímo.

Článek 118

Jednotnost evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu

Nejsou-li přihlašovatelé nebo majitelé evropského patentu pro různé určené smluvní státy totožní, považují se pro účely řízení před Evropským patentovým úřadem za spolupřihlašovatele nebo spolumajitele. Tím není dotčena jednotnost přihlášky nebo patentu v tomto řízení; zejména znění přihlášky nebo patentu je pro všechny určené smluvní státy totožné, nestanoví-li tato úmluva jinak.

Článek 119

Doručování

Evropský patentový úřad doručuje úředně všechna rozhodnutí a předvolání, jakož i sdělení, od kterých se odvíjí běh lhůty, nebo jejichž doručení je stanoveno jinými ustanoveními této úmluvy nebo nařízeno prezidentem Evropského patentového úřadu. Vyžadují-li to mimořádné okolnosti, lze doručení provést prostřednictvím ústředních úřadů průmyslového vlastnictví členských států.

Článek 120

Lhůty

Prováděcí předpis stanoví:

(a) způsob počítání lhůt, jakož i podmínky, za kterých mohou být tyto lhůty prodlouženy, buď proto, že Evropský patentový úřad nebo orgány uvedené v článku 75 odstavec 1 (b) nejsou pro přijímání písemností otevřeny, nebo proto, že v místě, kde sídlí Evropský patentový úřad nebo tyto orgány, není doručována pošta, nebo že jsou poštovní služby celkově přerušeny či v důsledku toho narušeny;

(b) minimální a maximální délku lhůt, které stanoví Evropský patentový úřad.

Článek 121

Pokračování v řízení o evropské patentové přihlášce

(1) Má-li být evropská patentová přihláška zamítnuta nebo je-li zamítnuta či považována za vzatou zpět pro nedodržení lhůty stanovené Evropským patentovým úřadem, tento právní účinek nenastane a pokud již nastal, je anulován, požádá-li přihlašovatel o pokračování v řízení o přihlášce.

(2) Žádost se podává písemně do dvou měsíců od doručení rozhodnutí o zamítnutí přihlášky nebo od doručení sdělení, že se přihláška považuje za vzatou zpět. V této lhůtě musí být učiněn i zmeškaný úkon. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za pokračování v řízení.

(3) O žádosti rozhoduje útvar, který je příslušný k rozhodnutí o zmeškaném úkonu.

Článek 122

Restitutio in integrum (Navrácení v předešlý stav)

(1) Přihlašovatel nebo majitel evropského patentu, který přes veškerou, okolnostem přiměřenou péči nemohl dodržet lhůtu vůči Evropskému patentovému úřadu, jsou na jeho žádost navrácena práva, je-li přímým důsledkem zmeškání podle této úmluvy zamítnutí evropské patentové přihlášky nebo žádosti, skutečnost, že evropská patentová přihláška se považuje za vzatou zpět, zrušení evropského patentu nebo ztráta jiného práva či opravného prostředku.

(2) Žádost musí být podána písemně do dvou měsíců po odpadnutí překážky. V této lhůtě musí být učiněn i zmeškaný úkon. Žádost je přípustná pouze do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty. V případě nezaplacení udržovacího poplatku se lhůta uvedená v článku 86 odstavec 2 započte do jednorozhodnutí lhůty.

(3) Žádost musí být odůvodněna a musí dokládat skutečnosti, o něž se opírá. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za navrácení v předešlý stav.

(4) O žádosti rozhoduje útvar, který je příslušný k rozhodnutí o zmeškaném úkonu.

(5) Ustanovení tohoto článku se nepoužije pro lhůty uvedené v odstavci 2 tohoto článku a dále v článku 61 odstavec 3, článku 76 odstavec 3, článku 78 odstavec 2, článku 79 odstavec 2, článku 87 odstavec 1 a článku 94 odstavec 2.

(6) Každý, kdo v dobré víře začal v určeném smluvním státě v období od ztráty práv uvedené v odstavci 1 do zveřejnění oznámení o navrácení těchto práv využívat vynález, který je předmětem zveřejněné evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu, nebo k takovému využívání provedl účinné a vážné přípravy, může bezplatně v tomto využívání ve svém podniku nebo pro jeho potřeby pokračovat.

(7) Tímto článkem není dotčeno právo smluvního státu upravit navrácení v předešlý stav i pro lhůty, které jsou stanoveny touto úmluvou a které mají být dodrženy vůči orgánům tohoto státu.

Článek 123

Změny

(1) Podmínky, za kterých lze v evropské patentové přihlášce nebo v evropském patentu během řízení před Evropským patentovým úřadem provést změny, stanoví prováděcí předpis. V každém případě může přihlašovatel z vlastního podnětu alespoň jednou pozměnit popis, nároky a výkresy.

(2) V evropské patentové přihlášce nebo v evropském patentu nelze provést takové změny, které by vedly k rozšíření jejich předmětu nad rámec obsahu přihlášky v původně podaném znění.

(3) V nárocích evropského patentu nelze během řízení o odporu provést takové změny, které by vedly k rozšíření ochrany.

Článek 124

Údaje o národních patentových přihláškách

(1) Průzkumové oddělení nebo stížnostní senát mohou vyzvat přihlašovatele, aby ve lhůtě jimi stanovené uvedl státy, ve kterých podal národní patentovou přihlášku na vynález nebo část vynálezu, který je předmětem evropské patentové přihlášky, a uvedl i čísla těchto přihlášek.

(2) Nevyhoví-li přihlašovatel ve stanovené lhůtě výzvě podle odstavce 1, považuje se evropská patentová přihláška za vzatou zpět.

Článek 125

Odkaz na obecné zásady

Neobsahuje-li tato úmluva příslušné procesní ustanovení, přihlédnou Evropský patentový úřad k zásadám procesního práva obecně uznávaným ve smluvních státech.

Článek 126

Zánik finančních závazků

(1) Nárok Organizace na zaplacení poplatků ve prospěch Evropského patentového úřadu se promlčuje po uplynutí čtyř let od konce kalendářního roku, v němž byl poplatek splatný.

(2) Nárok vůči Organizaci na vrácení poplatků nebo přeplatků vzniklých při placení poplatků Evropskému patentovému úřadu se promlčuje po uplynutí čtyř let od konce kalendářního roku, ve kterém nárok vznikl.

(3) Lhůty uvedené v odstavci 1 a 2 se přerušují, v případě uvedeném v odstavci 1 výzvou k zaplacení poplatku a v případě uvedeném v odstavci 2 písemným uplatněním nároku. Lhůta začíná po přerušování běžet znovu a uplyne nejpozději šest let po skončení kalendářního roku, ve kterém původně začala běžet, pokud mezitím nebyl nárok uplatněn soudní cestou; v takovém případě uplyne lhůta nejdříve jeden rok ode dne, kdy soudní rozhodnutí nabylo právní moci.

Hlava II **Informování veřejnosti a úřadů**

Článek 127

Rejstřík evropských patentů

Evropský patentový úřad vede rejstřík, nazývaný rejstřík evropských patentů, do kterého se zapisují údaje, jejichž zápis stanoví tato úmluva. Žádný zápis do rejstříku se neprovede před zveřejněním evropské patentové přihlášky. Rejstřík je přístupný k veřejnému nahlédnutí.

Článek 128

Nahlížení do spisů

(1) Spisy týkající se evropské patentové přihlášky, která nebyla dosud zveřejněna, lze poskytnout k nahlédnutí pouze se souhlasem přihlašovatele.

(2) Kdo prokáže, že přihlašovatel proti němu uplatnil práva z evropské patentové přihlášky, může nahlédnout do spisu i před zveřejněním této přihlášky a bez souhlasu přihlašovatele.

(3) Po zveřejnění evropské rozdělené přihlášky nebo nové evropské patentové přihlášky podané podle článku 61 odst. 1 může každý nahlédnout do spisu dřívější přihlášky i před jejím zveřejněním a bez souhlasu přihlašovatele.

(4) Po zveřejnění evropské patentové přihlášky lze do spisu týkajícího se této přihlášky a patentu na jejím základě uděleného nahlédnout na žádost, s výhradou omezení stanovených prováděcím předpisem.

(5) Ještě před zveřejněním evropské patentové přihlášky může Evropský patentový úřad sdělit třetím osobám nebo zveřejnit tyto údaje:

- (a) číslo evropské patentové přihlášky;
- (b) den podání evropské patentové přihlášky a pokud bylo uplatněno právo přednosti z dřívější přihlášky, stát a číslo této dřívější přihlášky;
- (c) jméno přihlašovatele;
- (d) název vynálezu;
- (e) určené smluvní státy.

Článek 129

Periodické publikace

Evropský patentový úřad vydává periodicky:

(a) Evropský patentový věstník, který obsahuje zápisy do evropského patentového rejstříku a všechny další údaje, jejichž zveřejnění ukládá tato úmluva;

(b) Úřední list Evropského patentového úřadu, který obsahuje sdělení a informace obecné povahy vydávané prezidentem Evropského patentového úřadu a všechny další informace týkající se této úmluvy a jejího provádění.

Článek 130

Výměna informací

(1) Evropský patentový úřad, a s výhradou použití předpisů uvedených v článku 75 odstavec 2 i ústřední úřady průmyslového vlastnictví smluvních států, si na žádost sdělují veškeré užitečné informace o podání evropských i národních patentových přihlášek, jakož i o průběhu řízení o těchto přihláškách a o patentech, které na jejich základě byly vydány.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i pro předávání informací na základě pracovních dohod mezi Evropským patentovým úřadem a:

- (a) ústředními úřady průmyslového vlastnictví států, které nejsou smluvními státy této úmluvy;
- (b) mezivládními organizacemi pověřenými udělováním patentů;
- (c) jinou organizací.

(3) Předávání informací podle odstavců 1 a 2 (a) a (b) nepodléhá omezením uvedeným v článku 128. Správní rada může rozhodnout, že ani předávání informací podle odstavce 2 (c) nepodléhá omezením uvedeným v článku 128, pokud příslušná organizace pokládá předané informace až do zveřejnění evropské patentové přihlášky za důvěrné.

Článek 131

Administrativní a právní spolupráce

(1) Nestanoví-li tato úmluva nebo národní právo něco jiného, Evropský patentový úřad a soudy či orgány smluvních států si na žádost vzájemně pomáhají předáváním informací nebo zpřístupněním spisů k nahlédnutí. Poskytuje-li Evropský patentový úřad spisy k nahlédnutí soudům, státním zastupitelstvím nebo ústředním úřadům průmyslového vlastnictví, nepodléhá toto nahlížení omezením uvedeným v článku 128.

(2) Na základě dožadání o právní pomoc ze strany Evropského patentového úřadu provedou soudy nebo jiné příslušné orgány smluvních států pro tento úřad v mezích své pravomoci šetření nebo jiná soudní opatření.

Článek 132

Výměna publikací

(1) Evropský patentový úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví smluvních států si na žádost vzájemně poskytují pro vlastní potřebu a zdarma jeden nebo více výtisků příslušných publikací.

(2) Evropský patentový úřad může uzavřít dohody o výměně nebo poskytování publikací.

Hlava III

Zastupování

Článek 133

Obecné zásady zastupování

(1) S výhradou ustanovení odstavce 2 není nikdo povinen být v řízení podle této úmluvy zastoupen kvalifikovaným zástupcem.

(2) Fyzické nebo právnické osoby, které nemají bydliště nebo sídlo na území některého smluvního státu, musí být zastoupeny kvalifikovaným zástupcem a jednat jeho prostřednictvím ve všech řízeních podle této úmluvy s výjimkou podání evropské patentové přihlášky; prováděcí předpis může stanovit další výjimky.

(3) Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo na území některého smluvního státu, mohou být v řízení podle této úmluvy zastoupeny zaměstnancem, který nemusí být kvalifikovaným zástupcem, ale musí být zmocněn v souladu s prováděcím předpisem. Prováděcí předpis může stanovit, zda a za jakých podmínek může zaměstnanec právnické osoby zastupovat také jiné právnické osoby, které mají hlavní sídlo na území některého smluvního státu a mají s ní ekonomické vazby.

(4) Prováděcí předpis může stanovit zvláštní ustanovení o společném zastupování účastníků jednajících společně.

Článek 134

Kvalifikovaní zástupci

(1) Zastupovat fyzické nebo právnické osoby v řízeních podle této úmluvy mohou pouze kvalifikovaní zástupci, zapsaní do seznamu vedeného za tím účelem Evropským patentovým úřadem.

(2) Do seznamu kvalifikovaných zástupců může být zapsána každá fyzická osoba, která:

- (a) je občanem některého smluvního státu;
 - (b) má sídlo nebo místo výkonu práce na území některého smluvního státu;
 - (c) složila evropskou kvalifikační zkoušku.
- (3) Zápis se provede na žádost doloženou osvědčeními o splnění podmínek uvedených v odstavci 2.
- (4) Osoby zapsané do seznamu kvalifikovaných zástupců jsou oprávněny zastupovat ve všech řízeních podle této úmluvy.
- (5) Každá osoba zapsaná do seznamu uvedeného v odstavci 1 je oprávněna mít pro výkon činnosti kvalifikovaného zástupce sídlo v každém smluvním státě, v němž probíhají řízení podle této úmluvy, s přihlédnutím k protokolu o centralizaci, který je přílohou této úmluvy. Orgány tohoto státu mohou odejmout toto oprávnění jen v jednotlivých případech a jen za použití národních předpisů na ochranu veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Před přijetím takového opatření musí být konzultován prezident Evropského patentového úřadu.
- (6) Prezident Evropského patentového úřadu může za zvláštních okolností udělit výjimku z požadavku odstavce 2 (a).
- (7) Stejným způsobem jako kvalifikovaný zástupce může v řízeních podle této úmluvy zastupovat i advokát oprávněný působit v některém smluvním státě a mající v tomto státě své sídlo, v tom rozsahu, v jakém je oprávněn působit v tomto státě jako kvalifikovaný zástupce ve věcech patentových. Ustanovení odstavce 5 se použije přiměřeně.
- (8) Správní rada může vydat ustanovení týkající se:
- (a) kvalifikace a výcviku vyžadovaných pro přijetí k evropské kvalifikační zkoušce a provádění této zkoušky;
 - (b) zřízení nebo uznání institutu tvořeného osobami oprávněnými působit jako kvalifikovaní zástupci po složení evropské kvalifikační zkoušky nebo na základě ustanovení článku 163 odstavec 7;
 - (c) disciplinární pravomoci tohoto institutu nebo Evropského patentového úřadu vůči těmto osobám.

ČÁST VIII DOPADY NA NÁRODNÍ PRÁVO

Hlava I Konverze na národní patentovou přihlášku

Článek 135

Žádost o provedení národního řízení

- (1) Ústřední úřad průmyslového vlastnictví určeného smluvního státu provede řízení o udělení národního patentu pouze na žádost přihlašovatele nebo majitele evropského patentu, a to v těchto případech:
- (a) považuje-li se evropská patentová přihláška za vzatou zpět podle článku 77 odstavec 5 nebo článku 162 odstavec 4;
 - (b) v dalších případech stanovených národním právem, kdy je podle této úmluvy evropská patentová přihláška zamítnuta nebo vzata zpět nebo se považuje za vzatou zpět nebo je evropský patent zrušen.
- (2) Žádost o konverzi se podává do tří měsíců od zpětvzetí evropské patentové přihlášky nebo od doručení oznámení, že se přihláška považuje za vzatou zpět, nebo od doručení rozhodnutí o zamítnutí přihlášky nebo o zrušení evropského patentu. Ustanovení článku 66 pozbývá účinnosti, není-li žádost podána včas.

Článek 136

Podání a předání žádosti

- (1) Žádost o konverzi se podává u Evropského patentového úřadu; v žádosti se uvedou smluvní státy, v nichž se žádá o

provedení řízení o udělení národního patentu. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za konverzi. Evropský patentový úřad předá žádost spolu s kopií spisu evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu ústředním úřadům průmyslového vlastnictví smluvních států v žádosti uvedených.

(2) Bylo-li však přihlašovatelem oznámeno, že evropská patentová přihláška se považuje za vzatou zpět podle článku 77 odstavec 5, podává se žádost u toho ústředního úřadu průmyslového vlastnictví, u něhož byla podána přihláška. Tento úřad, s výhradou ustanovení o národní bezpečnosti, předá žádost spolu s kopií evropské patentové přihlášky přímo ústředním orgánům průmyslového vlastnictví smluvních států uvedených přihlašovatelem v žádosti. Ustanovení článku 66 pozbývá účinnosti, nedojde-li k předání do dvaceti měsíců ode dne podání přihlášky nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti.

Článek 137

Formální náležitosti konverze

- (1) Evropská patentová přihláška předaná podle článku 136 nepodléhá formálním požadavkům národního práva, které se liší od požadavků této úmluvy, nebo požadavkům dodatečným.
- (2) Ústřední úřad průmyslového vlastnictví, kterému je předána přihláška, může požadovat, aby přihlašovatel ve lhůtě nejméně dvou měsíců:
- (a) zaplatil národní přihlašovací poplatek;
 - (b) předložil překlad původního znění evropské patentové přihlášky do některého z úředních jazyků tohoto státu, případně i překlad znění upraveného během řízení před Evropským patentovým úřadem, na jehož základě si přihlašovatel přeje provést národní řízení.

Hlava II Zrušení a starší práva

Článek 138

Důvody ke zrušení

- (1) S výhradou ustanovení článku 139 může být podle práva smluvního státu evropský patent zrušen s účinkem na jeho území pouze z těchto důvodů:
- (a) není-li předmět evropského patentu patentovatelný ve smyslu článků 52 až 57;
 - (b) neobjasňuje-li evropský patent vynález natolik jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit;
 - (c) přesahuje-li předmět evropského patentu obsah přihlášky v původně podaném znění nebo, byl-li patent udělen na základě rozdělené přihlášky nebo nové přihlášky podané podle článku 61, obsah dřívější přihlášky v původně podaném znění;
 - (d) byla-li ochrana vyplývající z evropského patentu rozšířena;
 - (e) nemá-li majitel evropského patentu na něj ve smyslu článku 60 odstavec 1 právo.
- (2) Týkají-li se důvody ke zrušení evropského patentu jen části, provede se zrušení formou odpovídajícího omezení tohoto patentu. Připouští-li to národní právo, lze omezení provést změnou patentových nároků, popisu nebo výkresů.

Článek 139

Starší práva a práva, která vznikla ve stejný den

- (1) V každém určeném smluvním státě se evropská patentová přihláška nebo evropský patent posuzují z hlediska starších práv ve vztahu k národní patentové přihlášce nebo národnímu patentu stejně, jako by šlo o národní patentovou přihlášku nebo národní patent.

(2) Národní patentová přihláška nebo národní patent se ve smluvním státě posuzují z hlediska starších práv ve vztahu k evropskému patentu, který určuje tento smluvní stát, stejně, jako by evropský patent byl patentem národním.

(3) Každý smluvní stát může stanovit, zda a za jakých podmínek lze vynálezu popsanému současně v evropské patentové přihlášce nebo evropském patentu a národním patentové přihlášce nebo národním patentu se stejným dnem podání nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, se stejným dnem vzniku práva přednosti, poskytnout ochranu zároveň oběma přihláškami nebo oběma patenty.

Hlava III Další účinky

Článek 140

Národní užité vzory a osvědčení užitečnosti

Články 66, 124, 135 až 137 a 139 se použijí přiměřeně i pro užité vzory a osvědčení užitečnosti a pro jejich přihlášky ve smluvních státech, jejichž právo upravuje tyto druhy ochrany.

Článek 141

Udržovací poplatky za evropský patent

(1) Udržovací poplatky za evropský patent lze vybírat pouze za roky, které následují po roce uvedeném v článku 86 odstavec 4.

(2) Nastane-li splatnost udržovacích poplatků do dvou měsíců po zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu, považují se tyto poplatky za řádně zaplacené, jsou-li zaplaceny v této lhůtě. Příplatek stanovený národním právem se nevybírání.

ČÁST IX ZVLÁŠTNÍ ÚMLUVY

Článek 142

Jednotné patenty

(1) Skupina smluvních států, která ve zvláštní dohodě stanovila, že evropský patent udělený pro tyto státy má na celém jejich území jednotnou povahu, může stanovit, že evropský patent lze udělit pouze společně pro všechny tyto státy.

(2) Využije-li skupina smluvních států možnosti uvedené v odstavci 1, použijí se ustanovení této části.

Článek 143

Zvláštní útvary Evropského patentového úřadu

(1) Skupina smluvních států může pověřit Evropský patentový úřad dodatečnými úkoly.

(2) K provádění dodatečných úkolů uvedených v odstavci 1 mohou být v rámci Evropského patentového úřadu vytvořeny zvláštní útvary, společné pro státy náležející k této skupině. Tyto zvláštní útvary řídí prezident Evropského patentového úřadu; článek 10 odstavec 2 a 3 se použije přiměřeně.

Článek 144

Zastupování před zvláštními útvary

Skupina smluvních států může vydat zvláštní ustanovení o zastupování účastníků před útvary uvedenými v článku 143 odstavec 2.

Článek 145

Užší výbor správní rady

(1) Skupina smluvních států může zřídit užší výbor správní rady pro kontrolu činnosti zvláštních útvarů vytvořených podle článku 143 odstavec 2; Evropský patentový úřad

poskytne tomuto výboru zaměstnance, prostory a vybavení, nezbytné k plnění jeho úkolů. Prezident Evropského patentového úřadu odpovídá užšímu výboru správní rady za činnost zvláštních útvarů.

(2) Složení, pravomoci a činnost užšího výboru určí skupina smluvních států.

Článek 146

Pokrytí nákladů na provádění zvláštních úkolů

Pověří-li skupina smluvních států Evropský patentový úřad dalšími úkoly ve smyslu článku 143, nese tato skupina náklady vzniklé při provádění těchto úkolů Organizací. Byly-li k provádění těchto dodatečných úkolů vytvořeny v Evropském patentovém úřadu zvláštní útvary, nese skupina smluvních států náklady na zaměstnance, prostory a vybavení připadající na tyto útvary. Článek 39 odstavec 3 a 4, článek 41 a 47 se použijí přiměřeně.

Článek 147

Platby udržovacích poplatků za jednotné patenty

Stanoví-li skupina smluvních států společný sazebník udržovacích poplatků, vypočte se poměrná částka uvedená v článku 39 odstavec 1 z tohoto společného sazebníku; minimální částka uvedená v článku 39 odstavec 1 platí i pro jednotný patent. Článek 39 odstavec 3 a 4 se použije přiměřeně.

Článek 148

Evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví

(1) Nestanoví-li skupina smluvních států něco jiného, použije se článek 74.

(2) Skupina smluvních států může stanovit, že evropská patentová přihláška, ve které jsou tyto smluvní státy určeny, může být převedena, dána do zástavy nebo být předmětem exekuce pouze ve vztahu ke všem smluvním státům skupiny a jen v souladu s ustanoveními zvláštní dohody.

Článek 149

Společné určení

(1) Skupina smluvních států může stanovit, že tyto státy mohou být určeny pouze společně a že určení jednoho nebo několika států této skupiny se považuje za určení všech těchto států.

(2) Je-li Evropský patentový úřad úřadem určeným ve smyslu článku 153 odstavec 1, použije se odstavec 1, uvedl-li přihlašovatel v mezinárodní přihlášce, že si přeje získat evropský patent pro jeden nebo několik určených států náležejících do této skupiny. Toto ustanovení se použije i tehdy, určil-li přihlašovatel v mezinárodní přihlášce jeden smluvní stát náležející do této skupiny, jehož národní právo stanoví, že určení tohoto státu má účinky evropské patentové přihlášky.

ČÁST X

MEZINÁRODNÍ PŘIHLÁŠKA PODLE SMLOUVY O PATENTOVÉ SPOLUPRÁCI

Článek 150

Použití Smlouvy o patentové spolupráci

(1) Smlouva o spolupráci v oblasti patentů z 19. června 1970, dále jen Smlouva o spolupráci, se použije v souladu s ustanoveními této části.

(2) Mezinárodní přihlášky podané podle Smlouvy o spolupráci mohou být předmětem řízení před Evropským patentovým úřadem. V těchto řízeních se použijí ustanovení Smlouvy o spolupráci, doplněná o ustanovení této úmluvy. Jsou-li

ustanovení této úmluvy v rozporu s ustanoveními Smlouvy o spolupráci, mají přednost ustanovení Smlouvy o spolupráci. Zejména lhůta k podání žádosti o průzkum podle článku 94 odstavec 2 této úmluvy neuplyne pro mezinárodní přihlášku dříve, než lhůta stanovená článkem 22, případně článkem 39 Smlouvy o spolupráci.

(3) Mezinárodní přihláška, pro kterou Evropský patentový úřad je úřadem určeným nebo úřadem zvoleným, se považuje za evropskou patentovou přihlášku.

(4) Pokud je tato úmluva obsahuje odkaz na Smlouvu o spolupráci, vztahuje se tento odkaz i na prováděcí předpis k ní.

Článek 151

Evropský patentový úřad jako přijímací úřad

(1) Evropský patentový úřad může být přijímacím úřadem ve smyslu článku 2 (xv) Smlouvy o spolupráci, je-li přihlašovatel příslušníkem členského státu této úmluvy, pro který vstoupila v platnost i Smlouva o spolupráci; to platí i tehdy, má-li přihlašovatel v tomto státě bydliště nebo sídlo.

(2) Evropský patentový úřad může být rovněž přijímacím úřadem, je-li přihlašovatel příslušníkem státu, který není sice členem této úmluvy, je však členem Smlouvy o spolupráci a uzavřel s Organizací dohodu, podle níž je Evropský patentový úřad v souladu s ustanoveními Smlouvy o spolupráci přijímacím úřadem místo národního úřadu tohoto státu; to platí i tehdy, má-li přihlašovatel v tomto státě bydliště nebo sídlo.

(3) S výhradou předchozího souhlasu správní rady může Evropský patentový úřad v souladu s dohodou uzavřenou mezi Organizací a Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví být přijímacím úřadem i pro jiné přihlašovatele.

Článek 152

Podání a předání mezinárodní přihlášky

(1) Vybere-li si přihlašovatel Evropský patentový úřad jako přijímací úřad pro svou mezinárodní přihlášku, podá tuto přihlášku přímo u Evropského patentového úřadu. Přiměřeně se však použije článek 75 odstavec 2.

(2) V případě, že je mezinárodní přihláška podána u Evropského patentového úřadu prostřednictvím příslušného ústředního úřadu průmyslového vlastnictví, učiní smluvní stát všechna nezbytná opatření k tomu, aby bylo zajištěno, že je přihláška předána Evropskému patentovému úřadu natolik včas, aby mohl ve stanovených lhůtách splnit povinnosti týkající se předání mezinárodní přihlášky podle Smlouvy o spolupráci.

(3) Podání mezinárodní přihlášky podléhá zaplacení předávacího poplatku, který je splatný do jednoho měsíce ode dne podání.

Článek 153

Evropský patentový úřad jako úřad určený

(1) Evropský patentový úřad je úřadem určeným ve smyslu článku 2 (xiii) Smlouvy o spolupráci pro ty smluvní státy této úmluvy, pro které vstoupila v platnost i Smlouva o spolupráci a které byly určeny v mezinárodní přihlášce, sdělil-li přihlašovatel v této přihlášce přijímacímu úřadu, že si přeje získat pro tyto státy evropský patent. To platí i tehdy, určil-li přihlašovatel v mezinárodní přihlášce smluvní stát, jehož právo stanoví, že určení tohoto státu má účinky evropské patentové přihlášky.

(2) Je-li Evropský patentový úřad určeným úřadem, jsou k vydání rozhodnutí podle článku 25 odstavec 2 (a) Smlouvy o spolupráci příslušná průzkumová oddělení.

Článek 154

Evropský patentový úřad

jako orgán pro mezinárodní rešerši

(1) Evropský patentový úřad je orgánem pro mezinárodní rešerši ve smyslu Hlavy I Smlouvy o spolupráci pro přihlašovatele, kteří jsou příslušníky smluvního státu, pro který vstoupila v platnost i Smlouva o spolupráci, s výhradou uzavření dohody mezi Organizací a Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví; to platí i tehdy, má-li přihlašovatel v tomto státě bydliště nebo sídlo.

(2) S výhradou předchozího souhlasu správní rady je Evropský patentový úřad v souladu s dohodou uzavřenou mezi Organizací a Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví orgánem pro mezinárodní rešerši i pro jiné přihlašovatele.

(3) K rozhodnutí o protestu podaném přihlašovatelem proti příplatku, stanovenému Evropským patentovým úřadem podle článku 17 odstavec 3 (a) Smlouvy o spolupráci, jsou příslušné stížnostní senáty.

Článek 155

Evropský patentový úřad

jako orgán pro mezinárodní předběžný průzkum

(1) Evropský patentový úřad je orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum ve smyslu Hlavy II Smlouvy o spolupráci pro přihlašovatele, kteří jsou příslušníky smluvního státu, který je touto hlavou vázán, s výhradou uzavření dohody mezi Organizací a Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví; to platí i tehdy, má-li přihlašovatel v tomto státě bydliště nebo sídlo.

(2) S výhradou předchozího souhlasu správní rady je Evropský patentový úřad v souladu s dohodou uzavřenou mezi Organizací a Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum i pro jiné přihlašovatele.

(3) K rozhodnutí o protestu podaném přihlašovatelem proti příplatku, stanovenému Evropským patentovým úřadem podle článku 34 odstavec 3 (a) Smlouvy o spolupráci, jsou příslušné stížnostní senáty.

Článek 156

Evropský patentový úřad jako úřad zvolený

Evropský patentový úřad je úřadem zvoleným ve smyslu článku 2 (xiv) Smlouvy o spolupráci, zvolil-li přihlašovatel některý z určených států uvedených v článku 153 odstavec 1 nebo článku 149 odstavec 2, který je vázán Hlavou II Smlouvy o spolupráci. S výhradou předchozího souhlasu správní rady platí toto ustanovení i tehdy, je-li přihlašovatel příslušníkem státu, který není členem Smlouvy o spolupráci nebo není vázán hlavou II Smlouvy o spolupráci, nebo má-li v tomto státě bydliště nebo sídlo, pokud patří k osobám, kterým shromáždění Unie pro mezinárodní spolupráci v oblasti patentů rozhodnutím přijatým podle článku 32 odstavec 2 (b) této smlouvy umožnilo podávat žádosti o mezinárodní předběžný průzkum.

Článek 157

Zpráva o mezinárodní rešerši

(1) Zpráva o mezinárodní rešerši podle článku 18 Smlouvy o spolupráci nebo prohlášení podle článku 17 odstavec 2 (a) této smlouvy a jejich zveřejnění podle článku 21 této smlouvy nahrazují zprávu o evropské rešerši a oznámení o jejím zveřejnění v Evropském patentovém věstníku. Tím není dotčeno ustanovení odstavce 2 až 4.

(2) S výhradou rozhodnutí správní rady uvedených v odstavci 3:

(a) pro každou mezinárodní přihlášku se vyhotoví doplňující zpráva o evropské rešerši;

(b) přihlašovatel zaplatí poplatek za rešerši; tento poplatek se platí současně s národním poplatkem uvedeným v článku 22 odstavce 1 nebo článku 39 odstavce 1 Smlouvy o spolupráci. Není-li poplatek za rešerši zaplacen včas, pokládá se přihláška za vzatou zpět.

(3) Správní rada může rozhodnout, za jakých podmínek a v jakém rozsahu:

(a) se nevyžaduje doplňující zpráva o evropské rešerši;

(b) se snižuje poplatek za rešerši.

(4) Správní rada může rozhodnutí vydaná na základě odstavce 3 kdykoli zrušit.

Článek 158

Zveřejnění mezinárodní přihlášky a její předání Evropskému patentovému úřadu

(1) Zveřejnění mezinárodní přihlášky, pro kterou je Evropský patentový úřad určeným úřadem, provedené na základě článku 21 Smlouvy o spolupráci, nahrazuje s výhradou ustanovení odstavce 3 zveřejnění evropské patentové přihlášky a je oznámeno v Evropském patentovém věstníku. Tato přihláška se však nepovažuje za součást stavu techniky ve smyslu článku 54 odstavce 3, nejsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2.

(2) Mezinárodní přihláška musí být poskytnuta Evropskému patentovému úřadu v některém z jeho úředních jazyků. Přihlašovatel zaplatí Evropskému patentovému úřadu národní poplatek stanovený v článku 22 odstavce 1 nebo článku 39 odstavce 1 Smlouvy o spolupráci.

(3) Je-li mezinárodní přihláška zveřejněna v jiném jazyce, než je některý z úředních jazyků Evropského patentového úřadu, zveřejní tento úřad mezinárodní přihlášku, která mu byla poskytnuta za podmínek uvedených v odstavci 2. S výhradou ustanovení článku 67 odstavce 3 je prozatímní ochrana podle článku 67 odstavce 1 a 2 účinná až ode dne tohoto zveřejnění.

ČÁST XI PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 159

Správní rada v přechodném období

(1) Státy uvedené v článku 169 odstavce 1 jmenují své zástupce do správní rady; na pozvání vlády Spolkové republiky Německo se správní rada sejde nejpozději dva měsíce po vstupu této úmluvy v platnost, a to zejména za účelem jmenování prezidenta Evropského patentového úřadu.

(2) Funkční období prvního předsedy správní rady jmenovaného po vstupu této úmluvy v platnost je čtyři roky.

(3) Funkční období jednoho z volených členů prvního představenstva správní rady vytvořeného po vstupu této úmluvy v platnost je pět let a funkční období druhého z volených členů je čtyři roky.

Článek 160

Jmenování zaměstnanců v přechodném období

(1) Do vydání služebního řádu pro stálé zaměstnance a zaměstnaneckých podmínek pro ostatní zaměstnance Evropského patentového úřadu přijímají správní rada a prezident Evropského patentového úřadu v rámci své pravomoci potřebné zaměstnance a uzavírají za tím účelem krátkodobé smlouvy. Správní rada může stanovit pro přijímání zaměstnanců obecné zásady.

(2) V přechodném období, jehož ukončení stanoví správní rada, může správní rada po vyjádření prezidenta Evropského patentového úřadu jmenovat členy velkého stížnostního senátu nebo stížnostních senátů z řad technických nebo právních odborníků pocházejících z národních soudů nebo úřadů smluvních států, kteří mohou ve výkonu své činnosti u národních soudů nebo úřadů pokračovat. Mohou být jmenováni na období nejdéle pěti let, nejméně však na jeden rok, a jejich jmenování lze opakovat.

Článek 161

První rozpočtový rok

(1) První rozpočtový rok Organizace trvá ode dne vstupu této úmluvy v platnost do 31. prosince téhož roku. Začne-li však rozpočtový rok ve druhé polovině roku, trvá až do 31. prosince následujícího roku.

(2) Rozpočet pro první rozpočtový rok se sestaví co nejdříve po vstupu této úmluvy v platnost. Do doby, než Organizace obdrží od smluvních států příspěvky do prvního rozpočtu podle článku 40, zaplatí smluvní státy na žádost správní rady zálohy, které se započtou do jejich příspěvků do tohoto rozpočtu, a jejichž výši stanoví správní rada. Výše těchto záloh se vypočte podle platebního klíče uvedeného v článku 40. Pro zálohy platí přiměřeně i článek 39 odstavce 3 a 4.

Článek 162

Postupné rozšiřování pole působnosti Evropského patentového úřadu

(1) Evropské patentové přihlášky lze u Evropského patentového úřadu podávat ode dne, který na návrh prezidenta Evropského patentového úřadu stanoví správní rada.

(2) Správní rada může na návrh prezidenta Evropského patentového úřadu rozhodnout, že projednávání evropských patentových přihlášek může být ode dne uvedeného v odstavci 1 omezeno. Toto omezení se může týkat i jen některých oblastí techniky. V každém případě jsou však evropské patentové přihlášky podrobeny průzkumu za účelem zjištění, zda jim lze přiznat datum podání.

(3) Bylo-li přijato rozhodnutí ve smyslu odstavce 2, nemůže již správní rada poté projednávání evropských patentových přihlášek dále omezit.

(4) Nelze-li evropskou patentovou přihlášku z důvodu omezení řízení podle odstavce 2 dále projednávat, sdělí to Evropský patentový úřad přihlašovatelovi a upozorní jej, že může požádat o konverzi. Po doručení tohoto sdělení se evropská patentová přihláška považuje za vzatou zpět.

Článek 163

Kvalifikovaní zástupci v přechodném období

(1) V přechodném období, jehož ukončení stanoví správní rada, může být výjimkou z článku 134 odstavce 2 zapsána do seznamu kvalifikovaných zástupců každá fyzická osoba, která splňuje tyto podmínky:

(a) je občanem některého smluvního státu;

(b) má sídlo nebo místo výkonu práce na území některého smluvního státu;

(c) má oprávnění zastupovat fyzické nebo právnické osoby ve věcech patentových před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví smluvního státu, ve kterém má sídlo nebo místo výkonu práce.

(2) Zápis se provede na žádost doloženou osvědčením o splnění podmínek uvedených v odstavci 2, vydaným ústředním úřadem průmyslového vlastnictví.

(3) Není-li v některém smluvním státě oprávnění uvedené v odstavci 1 podřízeno požadavku zvláštní odborné kvalifikace, musí uchazeči o zápis do seznamu osob, které zastupují ve věcech patentových před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví tohoto státu, vykonávat tuto činnost běžně alespoň pět let. Od požadavku výkonu této činnosti jsou však osvobozeny osoby, jejichž odborná kvalifikace k zastupování ústředním úřadem průmyslového vlastnictví některého smluvního státu je podle předpisů platných v tomto státě úředně uznávána. V osvědčení vydaném ústředním úřadem průmyslového vlastnictví musí být uvedeno, že uchazeč splňuje jednu z podmínek uvedených v tomto odstavci.

(4) Prezident Evropského patentového úřadu může udělit výjimku:

(a) z požadavku uvedeného v odstavci, 3 věta první, prokáže-li uchazeč, že získal předepsanou kvalifikaci jiným způsobem;

(b) z požadavku uvedeného v odstavci 1 (a), a to za zvláštních okolností.

(5) Prezident Evropského patentového úřadu udělí výjimku z požadavku uvedeného v odstavci 1 (a), splňoval-li uchazeč ke dni 5. října 1973 požadavky uvedené v odstavci 1 (b) a (c).

(6) Osoby, které mají sídlo nebo místo výkonu práce na území státu, který přistoupil k této úmluvě méně než jeden rok před uplynutím přechodného období uvedeného v odstavci 1 nebo po uplynutí tohoto přechodného období, mohou být za podmínek stanovených v odstavcích 1 až 5 v průběhu jednoho roku ode dne, kdy přístup státu nabude účinnosti, zapsány do seznamu kvalifikovaných zástupců.

(7) Po uplynutí přechodného období zůstává osoba, jejíž jméno bylo v tomto období zapsáno do seznamu kvalifikovaných zástupců, i nadále v tomto seznamu zapsána, případně je na žádost znovu do něj zapsána, splňuje-li požadavek uvedený v odstavci 1 (b); tím nejsou dotčena disciplinární opatření přijatá podle článku 134 odstavec 8 (c).

ČÁST XII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 164

Prováděcí předpis a protokoly

(1) Nedílnou součástí této úmluvy je prováděcí předpis, protokol o uznávání, protokol o výsadách a imunitách, protokol o centralizaci a protokol o výkladu článku 69.

(2) V případě rozporu mezi ustanoveními této úmluvy a ustanoveními prováděcího předpisu mají přednost ustanovení úmluvy.

Článek 165

Podpis - ratifikace

(1) Tato úmluva je do 5. května 1974 otevřena k podpisu státům, které se zúčastnily mezivládní konference k vytvoření evropského systému udělování patentů, nebo které byly o konání této konference uvědoměny a byla jim nabídnuta možnost zúčastnit se jí.

(2) Tato úmluva podléhá ratifikaci; ratifikační listiny se ukládají u vlády Spolkové republiky Německo.

Článek 166

Přístup

(1) Tato úmluva je otevřena k přístupu:

(a) státům uvedeným v článku 165 odstavec 1;

(b) každému dalšímu evropskému státu, a to na pozvání správní rady.

(2) Každý stát, který byl členem této úmluvy a na základě článku 172 odstavec 4 jím přestal být, může se přístupem k úmluvě stát znovu jejím členem.

(3) Listiny o přístupu se ukládají u vlády Spolkové republiky Německo.

Článek 167

Výhrady

(1) Každý smluvní stát může při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit pouze výhrady uvedené v odstavci 2.

(2) Každý smluvní stát si může vyhradit právo stanovit, že:

(a) v souladu s ustanoveními předpisů platných pro národní patenty nemají evropské patenty účinek nebo mohou být zrušeny, pokud poskytují ochranu chemickým, farmaceutickým nebo potravinářským výrobkům jako takovým; touto výhradou není dotčena ochrana vyplývající z patentu, pokud se týká způsobu výroby nebo použití chemického výrobku nebo způsobu výroby farmaceutického nebo potravinářského výrobku;

(b) v souladu s ustanoveními předpisů platných pro národní patenty nemají evropské patenty účinek nebo mohou být zrušeny, pokud poskytují ochranu zemědělským nebo zahradnickým postupům, jiným, než jsou ty, pro které platí článek 53 pododstavec (b);

(c) v souladu s ustanoveními předpisů platných pro národní patenty mají evropské patenty dobu platnosti kratší, než dvacet let;

(d) není vázán protokolem o uznávání.

(3) Všechny výhrady učiněné smluvním státem jsou účinné nejdéle po dobu deseti let od vstupu této úmluvy v platnost. Učinil-li však smluvní stát některou z výhrad uvedených v odstavci 2 (a) nebo (b), může správní rada ve vztahu k tomuto státu lhůtu prodloužit nejvýše o pět let, a to pro všechny učiněné výhrady nebo některé z nich, předloží-li tento stát nejpozději jeden rok před uplynutím deseti let odůvodněnou žádost, která správní radu přesvědčí, že tento stát není schopen po uplynutí desetiletého období od výhrady upustit.

(4) Každý smluvní stát, který učinil výhradu, ji odvolá, jakmile to okolnosti dovolí. Odvolání výhrady se provede oznámením vlády Spolkové republiky Německo; účinnosti nabývá jeden měsíc po převzetí tohoto oznámení vládou Spolkové republiky Německo.

(5) Výhrada učiněná podle odstavce 2 (a), (b) nebo (c) platí pro evropské patenty udělené na základě evropských patentových přihlášek podaných v období účinnosti výhrady. Účinky výhrady trvají po dobu platnosti patentu.

(6) Výhrada pozbývá účinků uplynutím období uvedeného v odstavci 3 věta první, nebo, je-li toto období prodlouženo, uplynutím prodlouženého období; tím nejsou dotčena ustanovení odstavce 4 a 5.

Článek 168

Územní rozsah použití

(1) Každý smluvní stát může prohlásit v ratifikační listině nebo v listině o přístupu nebo kdykoli později v písemném oznámení vládě Spolkové republiky Německo, že tato úmluva platí i pro jedno či několik území, za jejichž zahraniční vztahy je odpovědný. Evropské patenty udělené pro tento smluvní stát mají účinky rovněž na územích, pro která toto prohlášení nabylo účinnosti.

(2) Je-li prohlášení uvedené v odstavci 1 obsaženo v ratifikační listině nebo v listině o přístupu, nabývá účinnosti stejný den, jako ratifikace nebo přístup; jeli prohlášení učiněno oznámením po uložení ratifikační listiny nebo listiny o

přístupu, nabývá účinnosti šest měsíců ode dne, kdy bylo převzato vládou Spolkové republiky Německo.

(3) Každý stát může kdykoli prohlásit, že úmluva přestává platit pro některá nebo pro všechna území, ve vztahu k nimž učinil prohlášení ve smyslu odstavce 1. Toto prohlášení nabývá účinnosti jeden rok ode dne, kdy o tom bylo oznámení převzato vládou Spolkové republiky Německo.

Článek 169

Vstup v platnost

(1) Tato úmluva vstoupí v platnost tři měsíce po uložení poslední ratifikační listiny nebo listiny o přístupu šesti států, na jejichž území celkový počet patentových přihlášek podaných v roce 1970 dosáhl pro všechny tyto státy dohromady alespoň 180 000.

(2) Každá ratifikace nebo přístup po vstupu této úmluvy v platnost nabývá účinnosti první den třetího měsíce po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 170

Počáteční příspěvek

(1) Každý stát, který ratifikuje tuto úmluvu nebo k ní přistoupí po jejím vstupu v platnost, zaplatí Organizaci počáteční příspěvek, který se nevrací.

(2) Počáteční příspěvek činí 5 % z částky, jejíž výše se vypočte za použití procentní sazby zjištěné pro tento stát ke dni, kdy nabývá účinnosti ratifikace nebo přístup, podle klíče uvedeného v článku 40 odstavec 3 a 4, a to z celkové částky zvláštních finančních příspěvků ostatních členských států v rozpočtovém roce předcházejícím výše uvedené datum.

(3) V případě, že nebyly zvláštní finanční příspěvky v rozpočtovém roce bezprostředně předcházejícím datu uvedenému v odstavci 2 vyžadovány, použije se takový platební klíč uvedený v tomto odstavci, který by platil pro příslušný stát na základě posledního rozpočtového roku, pro který byly zvláštní finanční příspěvky vyžadovány.

Článek 171

Doba platnosti úmluvy

Tato úmluva se uzavírá na neomezenou dobu.

Článek 172

Revize

(1) Tato úmluva může být revidována konferencí smluvních států.

(2) Konferenci připravuje a svolává správní rada. Konference je platně ustavena, jsou-li na ní zastoupeny nejméně tři čtvrtiny smluvních států. K přijetí revidovaného znění úmluvy je třeba jeho schválení tříčtvrtinovou většinou smluvních států, zastoupených na konferenci a hlasujících. Zdržení se hlasování se nepovažuje za hlas.

(3) Revidované znění vstoupí v platnost po uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu konferencí stanoveným počtem států a ke dni stanovenému konferencí.

(4) Státy, které revidované znění úmluvy neratifikovaly nebo k němu nepřistoupily do dne, kdy vstupuje v platnost, přestávají od tohoto dne být členy úmluvy.

Článek 173

Spory mezi smluvními státy

(1) Všechny spory mezi smluvními státy týkající se výkladu nebo použití této úmluvy, které nebyly vyřešeny jednáním, se předloží na žádost některého ze zúčastněných států správní radě, která bude usilovat o dosažení dohody mezi těmito státy.

(2) Není-li této dohody dosaženo do šesti měsíců ode dne, kdy byl spor předložen správní radě, může každý ze zúčastněných států předložit spor Mezinárodnímu soudnímu dvoru, aby vydal závazné rozhodnutí.

Článek 174

Vypovědění úmluvy

Každý smluvní stát může tuto úmluvu kdykoli vypovědět. Vypovědění se oznámí vládě Spolkové republiky Německo. Vypovědění nabývá účinnosti po uplynutí jednoho roku ode dne převzetí tohoto oznámení.

Článek 175

Zachování nabytých práv

(1) Přestane-li stát na základě článku 172 odstavec 4 nebo článku 174 být členem úmluvy, práva nabytá před tím podle této úmluvy nejsou tím dotčena.

(2) Evropské patentové přihlášky, které jsou v řízení v době, kdy určený stát přestává být členem úmluvy, budou ve vztahu k tomuto státu Evropským patentovým úřadem dále projednány, jako by pro něj úmluva v aktuálním znění platila i po tomto dni.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí i pro evropské patenty, u nichž ke dni uvedenému v tomto odstavci ještě probíhá řízení o odporu nebo lhůta k podání odporu dosud neuplynula.

(4) Tímto článkem není dotčeno právo státu, který přestal být členem této úmluvy, používat ve vztahu k evropským patentům ustanovení úmluvy ve znění, jehož byl členem.

Článek 176

Finanční práva a závazky státu, který přestal být členem úmluvy

(1) Státu, který na základě článku 172 odstavec 4 nebo článku 174 přestal být členem této úmluvy, budou Organizací vráceny zvláštní finanční příspěvky, které zaplatil podle článku 40 odstavec 2, pouze tehdy a za těch podmínek, kdy Organizace vrátí zvláštní finanční příspěvky zaplacené v témže rozpočtovém roce ostatními státy.

(2) Stát uvedený v odstavci 1 platí i poté, kdy přestal být členem úmluvy, nadále podle článku 39 poměrnou částku z udržovacích poplatků za evropské patenty platné v tomto státě, a to podle procentní sazby stanovené ke dni, kdy přestal být členem úmluvy.

Článek 177

Jazyky úmluvy

(1) Tato úmluva, vyhotovená po jednom exempláři v jazyce anglickém, francouzském a německém, je uložena v archivech vlády Spolkové republiky Německo; všechna tři znění jsou autentická.

(2) Znění této úmluvy vyhotovená v jiných úředních jazycích smluvních států, než jsou uvedeny v odstavci 1, se považují za úřední znění, byla-li schválena správní radou. V případě rozporu při výkladu různých znění jsou rozhodující znění uvedená v odstavci 1.

Článek 178

Předání a oznámení

(1) Vláda Spolkové republiky Německo vyhotoví ověřené kopie této úmluvy a předá je vládám všech států, které úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily.

(2) Vláda Spolkové republiky Německo oznámí vládám států uvedených v odstavci 1:

(a) každý podpis;

(b) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu;

Průmyslová práva

- (c) každou výhradu nebo odvolání výhrady podle článku 167;
 - (d) každé prohlášení nebo oznámení, které převezme podle článku 168;
 - (e) den vstupu této úmluvy v platnost;
 - (f) každé vypovědění, které převezme podle článku 174, a den, kdy toto vypovědění nabývá účinnosti.
- (3) Vláda Spolkové republiky Německo zajistí registraci této úmluvy u sekretariátu Organizace spojených národů.

NA DŮKAZ ČEHOŽ podepsali k tomu zmocnění zástupci po předložení svých plných mocí, které byly shledány v řádné, náležité formě, tuto úmluvu.

Dáno v Mnichově pátého října tisíc devět set sedmdesát tři v jednom vyhotovení v jazyce anglickém, francouzském a německém, přičemž všechna tři znění jsou stejně autentická. Toto vyhotovení bude uloženo v archivech vlády Spolkové republiky Německo.